

താഴ്വരയിലെ ലില്ലി

സി. ജോസഫിന എസ്.ജെ.സി.

താഴ്വരയിലെ ലില്ലി

സി. ജോസഫിനാ എസ്. ജെ. സി.

(ജീവചരിത്രം)

താഴ്വരയിലെ ലില്ലി

Editor : Sr. Rosario SJC

St. Joseph's Generalate

S.H. Mount P.O

Kottayam

Type testing, layout: St. Thomas Asylum Offset Press
Kaipuzha

Printing: St. Thomas Asylum Offset Press

സമർപ്പണം

ജീവിതത്താളുകളിൽ ദൈവസ്തുതിയുടെയും ദൈവകാര്യങ്ങളുടെയും വഴിത്താരകൾ വരച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സെന്റ് ജോസഫിൻ സഭാകേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രഥമസൂനം പ്രിയപ്പെട്ട ജോസഫിനാമ്മയുടെ ഭൗമിക വേർപാടിന്റെ 50-ാം വാർഷികത്തിൽ “താഴ്വരയിലെ ലില്ലി ” എസ്. ജെ. സി. മക്കൾ സമൂഹമധ്യസ്ഥനായ വി. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ പാദാരവിന്ദത്തിൽ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1970 - 2020

അഭി. പിതാവിന്റെ സന്ദേശം

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾ അറിയുകയും അവയെ ഉചിതമായി വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഭാവി പടുത്തുയർത്താനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. ഓർമ്മ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമാണ്; ചരിത്രസ്മരണയുടെ അഭാവം സമൂഹത്തിലെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ഒരു അപര്യാപ്തതയാണ്. 'അന്ന് അന്നാണ്, ഇന്ന് ഇന്നാണ്' എന്നു മാത്രം പറയാൻ കഴിയുന്ന മനോഭാവം ആത്യന്തികമായി അപകമാണ് (ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ- സ്നേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം 193).

സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷന്റെ ആദ്യകാല സമൂഹസിദ്ധിയെ വരച്ചുകാട്ടാൻ ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥം സഹായിക്കുന്നു. ദാസ്യ-സഖ്യഭക്തിയെ പ്രതീകാത്മകമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന 'താഴ്വരയിലെ ലില്ലി' സമൂഹാംഗങ്ങളുടെ ധർമ്മബോധവും ദാത്യബോധവും പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ സഹായകമാണ്.

വി. യൗസേപ്പിന്റെ പുണ്യപഥത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ കരുണാപൂർണ്ണമായ സ്നേഹം നിരന്തരം അനുഭവിച്ചറിയുകയും ദരിദ്രർക്കും അഗതികൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥന, സഹനം, ശുശ്രൂഷ ഇവയിലൂടെ പ്രത്യുത്തരിച്ചുകൊണ്ട് സന്യാസസാഹല്യം നേടുകയും ചെയ്ത ബഹു. ജോസഫീനാമ്മയുടെ സുകൃതജീവിതചരിത്രം ഏവർക്കും പ്രചോദനമേകട്ടെ. എളിമയുടെയും ശുശ്രൂഷാ മനോഭാവത്തിന്റെയും വലിയ മാതൃകയായിരുന്ന ബഹു.

ജോസഫീനാമ്മ സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷന്റെ രൂപീകരണത്തിലും വളർച്ചയിലും തന്റെ വിശുദ്ധ ജീവിതംകൊണ്ട് വലിയ പങ്കുവഹിച്ചു വ്യക്തിയാണ്.

ജോസഫീനാമ്മ കർത്തൃസന്നിധിയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ അൻപതാം വർഷത്തിൽ സന്യാസത്തിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന എസ്.ജെ.സി. യിലെ സന്യാസ്തർ മുൻകൈയെടുത്ത് തയ്യാറാക്കുന്ന അമ്മയുടെ ഈ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥം എസ്.ജെ.സി. യുടെ യഥാർത്ഥ ചൈതന്യം ചോർന്നു പോകാതെ വരുംതലമുറയിലേക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ സഹായിക്കും എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്നവരെയും അവർക്കുവേണ്ട പിന്തുണ നൽകുന്ന എസ്.ജെ.സി സുപ്പീരിയർ ജനറൽ സിസ്റ്റർ അനിതയെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ദൈവദാസൻ പുതത്തിൽ തൊമ്മിയച്ചനാൽ സ്ഥാപിതമായ സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷനെയും ജോസഫീനാമ്മയെപ്പോലുള്ള വിശുദ്ധ ജീവിതങ്ങളെയും അടുത്തറിയാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം വായനക്കാരന് സഹായകമാകട്ടെയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം,

+ *Rekha Kollakatt 03/13*

മാർ മാത്യു മൂലക്കാട്ട്
കോട്ടയം അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

ആരംഭം

ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിലും അധികം നേരിട്ടുള്ള അറിവുപരിചയവും എനിക്കും ചൊള്ളവേൽ കുടുംബത്തിനും ബ.ജോസഫീനാമ്മയോടും സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷനോടുമുണ്ട്. കർത്തൃസന്നിധിയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവരായ എന്റെ സഹോദരി സി.ആഞ്ചല ഉൾപ്പെടെ ഉറ്റവരായ പല സിസ്റ്റേഴ്സും ബ.ജോസഫീനാമ്മയുടെ കീഴിൽ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചവരാണ്. വൈദികസന്യാസജീവിതത്തോട് ഏറെ ബഹുമാനവും വിശ്വസ്തതയും പുലർത്തിയിരുന്ന ജോസഫീനാമ്മ ഉത്തമ ഭാഗം തെരഞ്ഞെടുത്ത ഉത്തമ സന്യാസിനി !

കരുണാമയനെ ഉള്ളിൽ ധ്യാനിച്ച് കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രേഷിതരാകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ വിളിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പിക്കുന്നതിൽ പരിചയം സിദ്ധിച്ച പരിശീലക.ദിവ്യമായ ശാന്തതകൊണ്ട് അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കീഴടക്കിയവൾ. ഞാനും ജോസഫീനാമ്മയുമായി കുറുമുളളൂർ മാത്തിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ആദ്യ അമ്മമാരിലൊരാളായ കൊച്ചുത്രേസ്യമ്മ യാത്ര കഴിഞ്ഞ് വന്നവഴി അമ്മയോടു സ്തുതിചൊല്ലി. അപ്പോൾ അമ്മ പറയുകയാണ് ഈ ഭവനത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന വ്യക്തിയെ സന്ദർശിച്ചശേഷം നമുക്ക് സംസാരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ് കൊച്ചുത്രേസ്യമ്മയെ ചാപ്പലിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിടുന്ന ചിത്രമാണ് ജോസഫീനാമ്മയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ആദ്യമായി കടന്നുവരുന്നത്

സ്ഥാപകചൈതന്യം അതിന്റെ തനിമയിൽ ജീവിച്ച് എസ്.ജെ.സിക്ക് ഊടും പാവും നൽകാൻ അത്യധാനം ചെയ്ത

ഈ വിശുദ്ധജീവിതത്തിൽ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കാണുന്ന ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലുള്ള ജാഗ്രതയും, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയിലുള്ള ജ്വരവും കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്ന ദീർഘവീക്ഷണവും ജോസഫീനാമ്മയിൽ കാണുവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

50 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ജീവിച്ച ബ.ജോസഫീനാമ്മയുടെ ജീവചരിത്രം, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കാൻ പല കോണുകളിൽ നിന്നും അമ്മയെ നോക്കികാണേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനായുള്ള ഒരു പരിശ്രമഫലമാണ് “താഴ്വരയിലെ ലില്ലി” .

ഈ ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയ എസ്.ജെ.സി സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും പരിശ്രമങ്ങളെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എസ്.ജെ.സി.യുടെ പ്രഥമഅംഗമായ ജോസഫീനാമ്മയുടെ ജീവിതസ്മൃതിലിംഗങ്ങൾ പ്രചരിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

വായനക്കാർക്കെല്ലാവർക്കും ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകട്ടെ.

റവ. ഫാദർ ജേക്കബ് ചൊള്ളമ്പേൽ

ആശംസ

ദൈവസ്തുതിയോഗത്തിലും ദൈവകാര്യബുദ്ധിയിലും അധിഷ്ഠിതമായി ദൈവദാസൻ പുതത്തിൽ തൊമ്മിയച്ചനിലൂടെ 1928 ജൂലൈ 3-ാം തിയതി കൈപ്പുഴമണ്ണിൽ സ്ഥാപിതമായ സെന്റ് ജോസഫ്സ് സഭക്കൂട്ടത്തെ വിശ്വാസോജ്ജ്വലമായ നേതൃത്വം ലഭിച്ചതിലൂടെ മുന്നോട്ടു നയിച്ച ശക്തവും ധീരവുമായ സന്യാസിനിയായിരുന്നു ബഹു. ജോസഫ് നാമ്മ. സ്ഥാപകദർശനങ്ങളെ വഴി വിളക്കുകളാക്കി, ദൈവസ്നേഹത്തെ സേവനവഴിത്താരകളിലൂടെ നയിച്ച് സെന്റ് ജോസഫ്സ് സഭക്കൂട്ടത്തെ പാറയിൽ പണിത ഭവനം പോലെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയ അമ്മയുടെ ജീവിതയാത്രകളെയും ആത്മീയ ദർശനങ്ങളെയും കോർത്തിണക്കി രചിക്കപ്പെട്ടതാണ് “താഴ്വരയിലെ ലില്ലി” എന്ന ഈ പുസ്തകം. യേശുപാദങ്ങളിൽ പൂശപ്പെട്ട വിലയേറിയതും ശുദ്ധവുമായ നാർദ്ദീൻ സുഗന്ധതൈലത്തിന്റെ പരിമളത്താൽ വീടുംമുഴുവൻ നിറഞ്ഞു എന്ന് വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 12-ാം അധ്യായം 3-ാം വാക്യത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നതുപോലെ എസ്.ജെ.സി. യിൽ വിരിഞ്ഞുയർന്ന ലില്ലിപുഷ്പത്തിന്റെ സുകൃതസമ്പന്നമായ ആത്മീയജീവിതത്തിന്റെ സുഗന്ധം പരത്തുവാൻ താഴ്വരയിലെ ലില്ലിയ്ക്ക് സാധിക്കും എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

തിരുസക്രാമിയിൽനിന്നും നിലയ്ക്കാതെ പരക്കുന്ന ദിവ്യ പ്രകാശത്തെ ഉൾച്ചേർത്ത്, മറ്റൊരു പൊൻവിളക്കായ് സഭയിൽ കത്തി ജ്ജ്വലിച്ച അമ്മ, സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകസിദ്ധിയിലും ആദ്യകാല ചൈതന്യത്തിലും അടിയുറച്ച ഒരു ജീവിതശൈലിയുടെ മാതൃകയായി പുതുതലമുറയ്ക്ക് പ്രകാശം നൽകുന്നു.

നീണ്ടൂർ പുതത്തിൽ കിഴക്കേതിൽ വിരിഞ്ഞ ഈ ലില്ലിപ്പു ഷ്ചന്തെ ദൈവം തന്റെ ഹൃദയത്തിനണങ്ങുംവിധം രൂപപ്പെടുത്തി. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണമല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം നേടി, അനേകം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വിദ്യാദാനശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമ്പോഴും ഒരു ദൈവദാസിയായി ജീവിക്കാനുള്ള അദ്യമായ ഒരാഗ്രഹം അമ്മയുടെ ആത്മാവ് തേടിയിരുന്നു. പ്രവാചികയായ വി. മറിയം ത്രേസ്യയുടെ വാക്കുകളിലൂടെ വെളിപ്പെട്ട ദൈവസ്വരത്തിന് ഉത്തരമായി, വളരെ വർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിനുശേഷം അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം സെന്റ് ജോസഫ്സ് സഭക്കൂട്ടത്തിലൂടെ പൂർണ്ണമായി. വാക്കുകളെക്കാൾ സ്വജീവിതത്തിലൂടെ മാതൃക നൽകുന്ന ജീവിതശൈലിയായിരുന്നു അമ്മയുടേത്. ജപമാലമണികളിൽ ഊന്നിനിന്നുള്ള ആ ജീവിതം ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിലയ്ക്കാത്ത ദാഹമായിരുന്നു. ആശ്രമത്തിന്റെ പവിത്രതയിൽ മൗനം തീർക്കുന്ന മനനത്തിലൂടെ തപ്പിയെടുത്ത ജ്ഞാനമുത്തുകൾ തുണസഹോദരങ്ങൾക്കു നൽകി അവരെ അമ്മ ജ്വലിപ്പിച്ചു. ആധുനിക തലമുറയ്ക്ക് കൈമോശം വന്നുപോയേക്കാവുന്ന പ്രാർത്ഥന, മൗനം, താപസികത, കാരൂണ്യം ഇവയായിരുന്നു അമ്മയുടെ ആത്മീയജീവിതത്തിന് ശക്തി പകർന്നത്. ഉറക്കത്തിലും ദൈവഹിതം നിറവേറ്റാൻ സദാ ജാഗരൂകനായിരുന്ന വി. യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള പുത്രിസഹജമായ സ്നേഹവും മാധ്യസ്ഥ്യവും സമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യശ്രേഷ്ഠത്തിയായ ജോസഫീനാമ്മയിൽ തെളിഞ്ഞു ശോഭിച്ചു.

“പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക, എങ്കിലേ സഭ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളൂ”, ഇതായിരുന്നു അമ്മ നൽകിയ അന്തിമവചസ്ത്. സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധി - പുണ്യത്തിലുള്ള, സ്നേഹത്തിലുള്ള, പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള - നമ്മുടെ അഭിവൃദ്ധിയായിരുന്നു “എന്നും”, അമ്മയുടെ സ്വപ്നം. അമ്മ നിത്യതയിലേക്ക് മടങ്ങിയതിന്റെ അമ്പതാം വർഷത്തിൽ ഈ വചസ്സുകൾ ഒരു വിചിന്തനത്തിനായി നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഒപ്പം അമ്മയുടെ ജീവിതവും. പരസ്പരസ്നേഹത്തിന്റെ അഗാധവും വിശാലവുമായ തലങ്ങളിലേയ്ക്ക് നമുക്ക് യാത്ര

ചെയ്യാം. ധ്യാനപൂർവ്വം കടന്നുപോകാം ഈ അക്ഷരക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ, അമ്മ ഒരു ലിപ്തിയായ് വീണ്ടും നമ്മുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് വന്നുവെങ്കിൽ അത് ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാകാം.

അമ്മയുടെ കർത്യസന്നിധിയിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ സുവർണ്ണജൂബിലി വർഷത്തിൽ, അമ്മയുടെ മക്കളായ Golden Jubilerians (1970-2020) ഒരുക്കിയ 'താഴ്വരയിലെ ലിപ്തി' ചരിത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോടൊപ്പം സൗരഭ്യം പകരുന്നുമുണ്ട്. ജോസഫിനാമ്മയുടെ ജീവചരിത്രവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും എല്ലാവർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്ത് 'താഴ്വരയിലെ ലിപ്തി'യിലൂടെ ഏവർക്കും ലഭ്യമാക്കുന്നതിൽ അവർ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ പുസ്തകരചനയിൽ സഹായഹസ്തം നൽകിയ എല്ലാവരെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ സദാപി വാഴുന്ന ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവാനും മൊഴിചൊല്ലിപിരിയുന്ന അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കാം.

റവ. സി. അനിത എസ്. ജെ.സി.
സുപ്പീരിയർ ജനറൽ

ആമുഖം

ദൈവവിചാരം തൊഴിലാക്കിയ ബ്രഹ്മചാരികളെ എല്ലാ മതസ്ഥരും എല്ലാ കാലഘട്ടത്തിലും ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഈ ലോകത്തിലാണെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലല്ലാത്തതു പോലെയുള്ള അവരുടെ ജീവിതം സാധാരണക്കാർക്ക് എന്നും ഒരു അത്ഭുതരഹസ്യമാണ്. ദൈവത്തെപ്രതി സ്വയം ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ അവരുടെ നിക്ഷേപം ദൈവം തന്നെയാണ്. വിജ്ഞാന വചസുകൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് തീർത്ഥാടനം ചെയ്യുന്ന അവർ ദൈവത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും ജ്ഞാനികളുമാണ്. കാരണം അവിടുന്നാണ് അവരെ നയിക്കുന്നത്. തീർത്ഥാടനം ചെയ്യുന്നവരുടെ ഒരു പാദം മാത്രമെ ഭൂമിയെ സ്പർശിക്കുന്നുള്ളൂ. (YOU CAT) അവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നത് ലോകത്തിനു നേട്ടമാണ്. അവർ ആകാശ വിതാനം പോലെ പ്രഭുവിതറുകയും നക്ഷത്രങ്ങളെ പോലെ എന്നുമെന്നും മിന്നി പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1925 -ൽ സ്ഥാപിതമായ സെന്റ് തോമസ് അസൈലത്തിനും സ്ഥാപിതമാകാൻ പോകുന്ന എസ്.ജെ.സി. ക്ലബ്ബും യോജിച്ച ഒരു വ്യക്തിയെ 'തെളിഞ്ഞ ബുദ്ധിയും, സൽകീർത്തിയുള്ളവളും സുഖശരീരിയുമായ' ഏലീശ്വരീയിൽ സ്ഥാപകപിതാവായ ദൈവദാസൻ തൊമ്മിയച്ചൻ കണ്ടു. പഞ്ചക്ഷതയാർത്ഥ്യം, മിസ്റ്റിക്കും തിരുക്കുടുംബ സഭയുടെ സ്ഥാപകയുമായ വി.മറിയംത്രേസ്യയുടെ കീഴിൽ ഏതാണ്ട് 10 വർഷക്കാലം ശിക്ഷണം സിദ്ധിച്ച, തന്റെ ഈ ചാർച്ചക്കാരിയെ വി. യൗസേപ്പ് തന്ന സമ്മാനമായി അദ്ദേഹം കരുതി. ദൈവശുശ്രൂഷക്കും മനുഷ്യശുശ്രൂഷക്കും പറ്റിയ ഈ മഹത് വ്യക്തിത്വം എസ്.ജെ.സി. യ്ക്കും, ക്നാനായ സമുദായത്തിനും തിരുസഭയ്ക്കും, വരും തലമുറകൾക്കും സന്യാസ സാഹചര്യത്തിന് ഉദാത്ത മാതൃകയാണെന്ന്, സ്ഥാപകപിതാവിനും, തലവന്മാരോടുള്ള വിധേയത്വത്തിൽ നിന്ന്, മേലധികാരികൾക്കും ബോധ്യമായി. വചനങ്ങളാലും പ്രവൃത്തികളാലും സദാ സർവേശ്വരനു സ്തുതി പാടി കടന്നുപോയ, ഈ ഉത്തമ സമർപ്പിതയുടെ പാവന സ്മരണയ്ക്ക് മുമ്പിൽ

എസ്.ജെ.സി. മക്കൾ കുപ്പുകൈകളോടെ നിൽക്കുമ്പോൾ, സന്യാസ സാഹചര്യമണിഞ്ഞ അമ്മയുടെ ലാവണ്യമുഖത്തു നിന്നും – വാത്സല്യ നിർഭരമായ മാതൃമൊഴികളും, സ്നേഹങ്ങളും കൊണ്ട് ഞങ്ങളെ ഇന്നും ധന്യരാക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ബഹു. ജോസഫീനാമ്മയിലൂടെ ചൊരിഞ്ഞ ദൈവകരുണയാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് തലമുറകൾക്ക് ആ ശീലുകൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം ഞങ്ങൾ തേടുന്നു. ഞങ്ങൾ കണ്ടതും, കേട്ടതും, തൊട്ടനുഭവിച്ചതുമായ ഈ സന്യാസ സാഹചര്യത്തെ സുപരിചിതമാക്കാൻ യുവതലമുറയെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷന്റെ പ്രഥമഅംഗം 43 വർഷക്കാലം മക്കളോടൊപ്പം ജീവിച്ച് തന്റെ ജീവനും ജീവിതവും ഞങ്ങൾക്കായി ഉരുകിത്തീർത്ത ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ജോസഫീനാമ്മയെ ഓർമ്മിക്കാതെ കടന്നുപോകുവാൻ എസ്.ജെ.സി. മക്കൾക്ക് സാധ്യമല്ല.

“അങ്ങയുടെ വചനങ്ങളുടെ ചുരുളഴിയുമ്പോൾ പ്രകാശം പരക്കുന്നു; എളിയവർക്ക് അത് അറിവു പകരുന്നു.” (സങ്കീ. 119:130).

ജോസഫീനാമ്മയുടെ വിശുദ്ധജീവിതത്തിന്റെ ചുരുളഴിക്കുവാൻ അമ്മയുടെ ജീവിതവഴികളുടെ കവാടങ്ങൾ കടന്നുപറ്റൂ. ഈ കൃതിയുടെ ഉത്ഭവ കാരണവും ഇതുതന്നെ. ഈ വഴികളുടെ പൂർണ്ണമായ അവതരണം ഇവിടെ എഴുതി തീർത്തിട്ടില്ല. തുടരുന്ന, തീർച്ചയായും തുടരേണ്ട ഒരു തുറന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെ എളിയ തുടക്കം മാത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. കണ്ടെത്തിയ ചില വസ്തുതകൾ, രേഖകളുടെ പിൻബലത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം. ജോസഫീനാമ്മയുടെ കൂടെ വസിച്ചവർ, ശിഷ്യഗണങ്ങൾ, പല വിധത്തിൽ അമ്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരിൽനിന്നും ലഭിച്ച അറിവുകൾ, അമ്മയുടെ കത്തുകൾ, നാളാഗമം ഇവയെല്ലാമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തനിമയ്ക്ക് നിദാനം.

എന്നും മായാതെ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കാനാകുന്ന ഒരു പാട് പേരുടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവന തണലിൽ രൂപംകൊണ്ടതാണ് “താഴ്വരയിലെലില്ലി” എന്ന കൃതി. ഏറെ പ്രത്യേകമായി പുതിയ മാനങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ചിന്തോദ്ദീപകമായ

സന്ദേശം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച കോട്ടയം അതിരൂപതാധ്യക്ഷൻ അഭി. മാർ മാത്യു മൂലക്കാട്ട് പിതാവിന് ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി അർപ്പിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ചെറിയ അജഗണമായ ഞങ്ങളെ സന്യാസ സമഗ്രതയിൽ വളരാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും കരുതലോടെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അഭി. പിതാവിന്റെ എസ്.ജെ.സി. മക്കളോടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹവും കൃതജ്ഞതയും ഇത്തരുന്നത്തിൽ ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കട്ടെ.

സ്നേഹത്തിന്റെ ഊഷ്മളതയിൽ പ്രചോദനാത്മകമായ ആശംസ നൽകിയ ബഹു. ജേക്കബ് ചൊള്ളമ്പേൽ അച്ചനെ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം ഈ വിധത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ എല്ലാ വിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും ആശംസയും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച ബഹു. സുപ്പീരിയർ ജനറൽ റവ. മദർ അനിതയ്ക്കും കൗൺസിലേഴ്സിനും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും പ്രോത്സാഹനങ്ങളിലൂടെയും പിൻബലം നൽകിയ എല്ലാവർക്കും കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രിന്റിംഗ് ജോലികൾ ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച കൈപ്പുഴ സെന്റ് തോമസ് അസൈലം ഓഫ് സെറ്റ് പ്രസ്സിലെ എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകമായി സി. സ്നേഹയ്ക്കും നന്ദി.

സി. റൊസാരിയോ എസ്.ജെ. സി.

Contributors

- സി. ഹെലൻ എസ്.ജെ.സി.
- സി. റോസ്ലിൻ എസ്.ജെ.സി.
- സി. ജോവാൻ എസ്.ജെ.സി.
- സി. ക്രിസ്ചിൻ എസ്.ജെ.സി.
- സി. ജനറ്റ് എസ്.ജെ.സി.
- സി. ജെറോസ് എസ്.ജെ.സി.
- സി. ട്രീസാ മരിയ എസ്.ജെ.സി.
- സി. ജിയോവാനി എസ്.ജെ.സി.

ഉള്ളടക്കം

- അദ്ധ്യായം 1 കർത്താവിന്റെ കരവേല
- അദ്ധ്യായം 2 ജ്ഞാനവഴിയിലേയ്ക്ക്
- അദ്ധ്യായം 3 ജോസഫിനാമ്മയുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം
- അദ്ധ്യായം 4 എസ്.ജെ.സി.യിൽ ഈശോയുടെ
പുദയത്തിനിണങ്ങിയ പരിശീലക
- അദ്ധ്യായം 5 വി.യൗസേപ്പ് ഉദ്യാനപാലകൻ
- അദ്ധ്യായം 6 അദി. പിതാക്കന്മാരുമായുള്ള ബന്ധം
- അദ്ധ്യായം 7 വി.മറിയം ത്രേസ്യാമ്മയെക്കുറിച്ച്
ജോസഫിനാമ്മയുടെ സാക്ഷ്യം
- അദ്ധ്യായം 8 സ്വർഗ്ഗീയ വസതിയിലേയ്ക്ക്

1

കർത്താവിന്റെ കരവേല

“നാം ദൈവത്തിന്റെ കരവേലയാണ്; നാം ചെയ്യാൻവേണ്ടി ദൈവം മുൻകൂട്ടി ഒരുക്കിയ സത്പ്രവൃത്തികൾക്കായി യേശുക്രിസ്തുവിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.” (എഫേ. 2:10)

കോട്ടയം ജില്ലയിൽ ഏറ്റുമാനൂരുനിന്നും മൂന്നുമൈൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടു മാറി കൈപ്പുഴ, മാഞ്ഞൂർ ഗ്രാമങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രദേശമാണ് നീണ്ടൂർ. പാടത്തും പറമ്പിലും മഴയും വെയിലും തളർത്താതെ പണിയെടുക്കുന്ന അധാനശീലരായ നിഷ്കളങ്ക ഗ്രാമീണരാണ്. ഭക്തിയിലും ദൈവവിശ്വാസത്തിലും അവർ അടിയുറച്ചു നിൽക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും കുലീനത്വവും ധനസമൃദ്ധിയും ആവോളമുള്ള പല തറവാടുകൾ ഈ പ്രദേശത്തുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു തറവാടാണ് പുതത്തിൽ തറവാട്.

സുപ്രസിദ്ധനായ പുതത്തിൽ ഇട്ടിക്കുരുവിളത്തരകന്റെ ദീനാനുകമ്പ പ്രസിദ്ധമാണ്. തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചിരുന്ന രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രീതിഭാജനമായിരുന്ന അദ്ദേഹം കൂടെക്കൂടെ ആ മഹാരാജാവിനെ മുഖം കാണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട 42 ജയിൽപ്പുള്ളികളെ

മോചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി കാരണമായി. ഒരാൾക്ക് 1001 പണമടങ്ങുന്ന ഒരു കുമ്പിൾ പൊൻ പണം വീതം 42 കുമ്പിൾ പൊൻപണം ചെമ്മനാവിൽ അടച്ചാണത്രേ ഈ കുറ്റവാളികളെ ജയിൽ വിമുക്തരാക്കിയത്. അവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ജീവരക്ഷകനായിരുന്ന തരകനോട് ആജീവനാന്തം കൃതജ്ഞരായിരുന്നു. പൊതുകാര്യ പ്രസക്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ നല്ലൊരു പങ്ക് പാവപ്പെട്ടവരുടെ ക്ഷേമകാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചു.¹

ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടൊപ്പം ദാനശീലവും, ദീനാനുകമ്പയും നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന നീണ്ടൂർ പുതത്തിൽ തറവാട്ടിൽ സെന്റ് ജോസഫ് സമൂഹത്തിന്റെ പ്രഥമാംഗം സിസ്റ്റർ ജോസഫീന ഭൂജാതയായി.

“ദൈവം മനുഷ്യനെ അനശ്വരതയ്ക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു; തന്റെ അനന്തതയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ നിർമ്മിച്ചു.” (ജോനാ 2:23)

താരോദയം

1894 ഡിസംബർ 11-നു പുതത്തിൽ കിഴക്കേതിൽ തൊമ്മിയുടേയും ഏലിയുടേയും നാലു മക്കളിൽ സീമന്ത പുത്രിയായി ഏലീശ (കൊച്ചേലി) ജനിച്ചു. അമ്മ ഏലി കോട്ടയം കാരിമറ്റത്തിൽ കുടുംബാംഗം. സഹോദരങ്ങൾ പാച്ചി, ഉതുപ്പ്, അന്നമ്മ എന്നിവരാണ്. ഇവരിൽ പാച്ചി കുറുമുള്ളൂർ നെങ്ങാട്ട് കുടുംബത്തിൽ അച്ചാമ്മയേയും ഉതുപ്പ് കുമരകത്ത് വെങ്ങലശ്ശേരി കുടുംബത്തിൽ മറിയാമ്മയേയും വിവാഹം ചെയ്തു. സഹോദരി അന്നമ്മയെ കൈപ്പുഴ തൊടുകയിൽ കൊച്ചുപോത്തന് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ജോസഫീനാ സഹോദരി എസ്.ജെ.സി. സഹോദരൻ ഉതുപ്പിന്റെയും, സിസ്റ്റർ സാവിയോ എസ്.ജെ.സി. സഹോദരി അന്നമ്മയുടെയും പുത്രിമാരാണ്.

**സെന്റ് മാർഗ്രറ്റ് സ്കൂളിന്റെ മുറുത്ത് ഏലീശ്വ
ദൈവത്തിന്റെ പൈതൽ ഞാൻ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം എന്റേത്
പാടും ഞാൻ സ്തുതി പാടും ഞാൻ**

അക്ഷരമുറ്റത്തേക്ക് - ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും മനസ്സിലും, ശരീരത്തിലും, ആത്മാവിലുമുള്ള ഏറ്റവും നല്ലതിനെ കണ്ടെത്തി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുവാനുതകുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയ. വൈവിധ്യമാർന്ന സർഗ്ഗാത്മകതലത്തിലൂടെ കാലഘട്ടത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ മാർഗ്ഗം വിദ്യാഭ്യാസമാണ്.

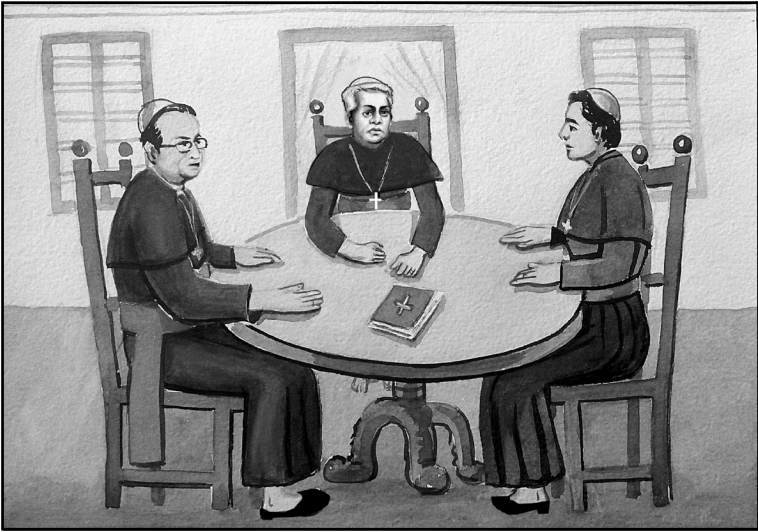
ഏലീശ്വായുടെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം കൈപ്പുഴ സെന്റ് മാർഗ്രറ്റ് സ്കൂളിലായിരുന്നു. ദൈവനിയോഗം പോലെ ആ നാളുകളിൽ സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷന്റെ സ്ഥാപകപിതാവ് ഫാദർ തോമസ് പുതത്തിൽ സ്കൂളിന്റെ മാനേജർ ആയിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും ഏലീശ്വ മലയാളം വി. എസ്. എൽ. സി. പാസ്സായി. അന്ന് ഒരു പ്രൈമറിസ്കൂൾ അധ്യാപികയ്ക്ക് വേണ്ടിയിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയായിരുന്നു അത്. അതുകൊണ്ട് ഏലീശ്വ നീണ്ടൂർ പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ച് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സെന്റ് മൈക്കിൾസ് എൽ.പി. സ്കൂളിൽ അധ്യാപികയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

ജ്ഞാനവഴിയിലേയ്ക്ക്

“ഗർഭിണിയുടെ ഉദരത്തിൽ ചൈതന്യം പ്രവേശിക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് അറിയാത്തതുപോലെ സർവത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളും നീ അറിയുന്നില്ല.” (സഭാ. 11:5)

1915 മെയ് 30-നു കോട്ടയം രൂപതാധ്യക്ഷൻ അഭി. മാർ ചുളപ്പറമ്പിൽ അലക്സാണ്ടർ മെത്രാൻ, ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതാധ്യക്ഷൻ മാർ കുര്യാളശ്ശേരിൽ തോമസ് മെത്രാൻ, തൃശ്ശൂർ രൂപതാധ്യക്ഷൻ മാർ മേനോച്ചേരി യോഹന്നാൻ മെത്രാൻ എന്നിവർ പുത്തൻചിറ തിരുക്കുടുംബമഠം സന്ദർശിച്ചു.² സന്ദർശക ഉദ്ദേശ്യം പഞ്ചക്ഷതധാരിയായ മദർ മറിയം ത്രേസ്യമ്മയെ കാണുക എന്നതായിരുന്നു. സന്ദർശനവേളയിൽ അഭി. മേനോച്ചേരിൽ പിതാവ് തിരുക്കുടുംബസഭക്കാരുടെ സ്കൂളിലേക്ക് ഒരു അദ്ധ്യാപികയെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിനോട് പറയുകയുണ്ടായി. ആയതിനാൽ മദർ മറിയം ത്രേസ്യ പുത്തൻ ചിറയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഹോളി ഫാമിലി സ്കൂളും അഭി. പിതാവ് സന്ദർശിച്ചു. അഭി. പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് കുട്ടികളിൽ ദൈവ അറിവുണ്ടാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 1916- സെപ്റ്റംബറിൽ തന്റെ 22-ാമത്തെ വയസ്സിൽ തിരുക്കുടുംബസഭക്കാർ നടത്തിയിരുന്ന പ്രസ്തുത എൽ. പി. സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപികയായി ഏലീശ ടീച്ചർ നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

(അഭി. രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സന്ദർശനം)

മദർ മറിയം ത്രേസ്യയും, ഏലീശാ ടീച്ചറും എസ്.ജെ.സി. യെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനവും

തിരുക്കുടുംബസഭയുടെ സ്ഥാപകയായ മദർ മറിയം ത്രേസ്യയുടെ മഠത്തിലാണ് ഏലീശാ ടീച്ചർ താമസിച്ചിരുന്നത്. പുണ്യചരിതയായ ആ നല്ല അമ്മയുടെ ഹൃദയനൈർമ്മല്യത്തിന്റെ മാധുര്യം ഏലീശായെ ആകർഷിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ആ നാളുകളിൽ ഒരു കന്യാസ്ത്രീ ആകുന്നതിന് തന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ആഗ്രഹം അതിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം പ്രാപിച്ചു. അതേക്കുറിച്ച് ജോസഫീനാമ്മ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“ഞാൻ (ജോസഫീനാമ്മ) പുത്തൻചിറയിൽ അദ്ധ്യാപികയായി ജോലി ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച മറിയം ത്രേസ്യമ്മ പാരവശ്യസ്ഥിതിയിലായി ബോധം മറഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ പല കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സമയം ദൈവനാമത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്നു. ഞാൻ യൗസേപ്പിതാവാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്

യൗസേപ്പിതാവ് പറയുന്നതുപോലെ ഉപദേശങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ എന്നെ ഏതു സഭയിലേയ്ക്കാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു.. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ സഭയിലേയ്ക്കാണ് നിന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. അന്ന് യൗസേപ്പിതാവിന്റെ സഭ ഇവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പുത്തൻചിറയുള്ള തിരുക്കുടുംബ സഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അമ്മ പറയുന്നത് എന്ന് വിചാരിച്ചു. ഞാൻ അത് അത്ര വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്നാൽ അമ്മയുടെ മരണശേഷം ദൈവപരിപാലന കാലത്തിന്റെ തികവിൽ ആ ദീർഘദർശനം എന്നിൽ നിറവേറി. അതിനാൽ എന്റെ സംശയമെല്ലാം തീർന്നു.”³

മദർ മറിയം ത്രേസ്യായുടെ പാരമ്പര്യം

ഇക്കാര്യത്തിൽ മദർ മറിയം ത്രേസ്യായുടെ ആത്മനിയന്താവായിരുന്ന ബഹു. ജോസഫ് വിതയത്തിൽ അച്ചന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും ഏലീശായ്ക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. പുത്തൻചിറയിൽ പുണ്യചരിതയായ മദർ മറിയം ത്രേസ്യായോടുകൂടെ

പത്തുവർഷക്കാലം ജീവിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ച്, പുണ്യവതിയായ ആ അമ്മയെപ്പറ്റി കേട്ടറിഞ്ഞതിനേക്കാൾ അനുഭവിച്ചറിയാൻ ഏലീശായ്ക്ക് സാധിച്ചു.

“ഏകയെങ്കിലും സകലതും അവൾക്കു സാധ്യമാണ്, മാറ്റത്തിന് അധീനയാകാതെ അവൾ സർവ്വവും നവീകരിക്കുന്നു, ഓരോ തലമുറയിലുമുള്ള വിശുദ്ധചേതനകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; അവരെ ദൈവമിത്രങ്ങളും പ്രവാചകരുമാക്കുന്നു. ദൈവം എന്തിനെയുംകാളുപരി ജ്ഞാനികളെ സ്നേഹിക്കുന്നു.” (ജ്ഞാനം 7:27-28)

പുത്തൻചിറ ഹോളിഫാമിലി സ്കൂൾ

ഏലീശാ കൈപ്പുഴയിലേക്ക്

“കർത്താവ് നിന്നെ നിരന്തരം നയിക്കും; മരുഭൂമിയിലും നിനക്കു സമൃദ്ധി നൽകും; നിന്റെ അസ്ഥികളെ ബലപ്പെടുത്തും. നനച്ചു വളർത്തിയ പൂന്തോട്ടവും വറ്റാത്ത നീരുറവയുംപോലെ ആകും നീ. നിന്റെ പുരാതന നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾ പുനരുദ്യതിക്കപ്പെടും. അനേകം തലമുറകളുടെ അടിസ്ഥാനം നീ പണിതുയർത്തും. പൊളിഞ്ഞമതിലുകൾ പുനരുദ്യതിക്കുന്നവനെന്നും ഭവനങ്ങൾക്കു കേടുപോക്കുന്നവനെന്നും നീ വിളിക്കപ്പെടും.” (ഏശ. 58: 11-12)

കുട്ടികളിൽ ദൈവഅറിവ് നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പുത്തൻചിറ സ്കൂളിൽ, അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനും ഉന്നമനത്തിനുമായി ഒരു ദശാബ്ദത്തിലേറെ വിശ്വസ്തതയോടെ കർമ്മനിരതയായിരുന്ന ഏലീശ്യാ ടീച്ചർ ഇതിനോടകം ദൈവഅറിവിന്റെ ഒരു വിദ്യാലയം അതായത്, വചനത്തിന്റെ വീടും വഴിയുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

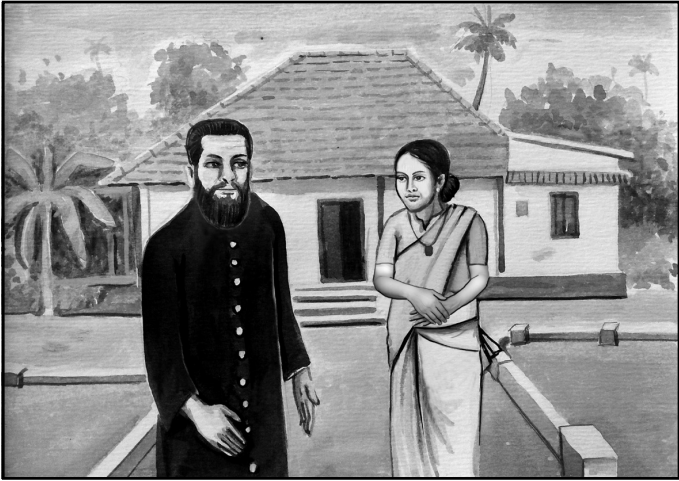

മദർ മറിയം ത്രേസ്യയും ഏലീശ്യാ ടീച്ചറും

പുത്തൻചിറയുമായി വേർപിരിയാനാവാത്ത ബന്ധത്തിലായിരിക്കേ അപ്രതീക്ഷിതമായി സംഭവിച്ച മാതാപിതാക്കളുടെ മരണം ഏലീശ്യായുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു കൊടുകാറ്റായി വന്നലച്ചു. ഇളയസഹോദരങ്ങളുടെ സംരക്ഷണച്ചുമതല ഏലീശ്യാക്ക് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നു. തന്മൂലം താൻ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന പുത്തൻചിറമാത്തെ വിസമ്മതത്തോടെയാണെങ്കിലും ഏലീശ്യായ്ക്ക് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു.

“അറിവു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ; അവർ എന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ വസിക്കട്ടെ.” (പ്രഭാ. 51:23)

ഈ വചനാഭിഷേക നിരവിലാണ് പുത്തൻചിറയിൽനിന്ന് സ്വന്തം ഭവനത്തിലേയ്ക്ക് അവൾ യാത്ര തിരിച്ചത്.

ബഹു. തൊമ്മിയച്ചനും ഏലീശ്വാടിച്ചറും
പുതത്തിൽകിഴക്കേതിൽ വീട്ടുമുറത്ത്

1925 മെയ് 3-ന് തന്റെ കുടുംബക്കാരണവരായ പുതത്തിൽ തൊമ്മിയച്ചനാൽ കൈപ്പുഴയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സെന്റ് തോമസ് അസൈലം അതിന്റെ ബാലാരിഷ്ടതയിൽ ആയിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, അതായത് 1927 ജൂലൈ 17-ന് കുറുമുളളൂർ പള്ളിമോണ്ടളത്തിൽ ആരംഭിച്ച സ്കൂളിൽ അച്ചന്റെ ആശ്രഹമനുസരിച്ച് പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഏലീശ്വാ 1927 സെപ്റ്റംബർ 21 മുതൽ (തന്റെ 33-ാമത്തെ വയസ്സിൽ) അസൈലത്തിൽ താമസമാക്കി.

1928-ൽ ബ. പുതത്തിൽ തൊമ്മിയച്ചന് കൈപ്പുഴയിൽ, സെന്റ് ജോസഫിൻ സഭക്കൂട്ടം ആരംഭിക്കാൻ അനുമതികിട്ടിയ തോടെ ഏലീശ്വാ ഉൾപ്പടെ 5 പേരെ അർത്ഥനികളായി സ്വീകരിച്ചു.

1928 ഏപ്രിൽ 28 ന് അഭി. മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് വിസിറ്റേഷൻ സഭാംഗങ്ങളായ സിസ്റ്റർ ജോവാന, സിസ്റ്റർ കത്രീന എന്നിവർ അസൈലത്തിൽ താമസിച്ച് സന്യാസപരിശീലനം നൽകാൻ ആരംഭിച്ചു. 1928 ജൂൺ 25 ന് പുത്തൂർ കൊവേന്തയിലെ ദാനിയേലച്ചൻ ധ്യാനിപ്പിച്ചു.

ആദ്യഗുരുഭൂതർ

ജോവാനമ്മ SVM

കത്രീനമ്മ SVM

സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺഗ്രിഗേഷൻ

സഭാവസ്ത്ര സ്വീകരണം

1928 ജൂലൈ മുന്നിന് അഞ്ച് അർത്ഥിനികൾക്കും അഭി. മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനി സഭാവസ്ത്രവും പുതിയ പേരും നൽകി. അവർ യഥാക്രമം

പുതത്തിൽ കിഴക്കേതിൽ ഏലീശ - സിസ്റ്റർ ജോസഫീന

കൊല്ലാലപ്പാറ മറിയമ്മ - സിസ്റ്റർ തോമാസ്യ

ഇലഞ്ഞിമറ്റത്തിൽ മറിയം - സിസ്റ്റർ ഇഗ്നാസ്യ

പരവരാകത്ത് ബ്രജീത്ത - സിസ്റ്റർ കൊച്ചുത്രേസ്യ

കൊല്ലംപറമ്പിൽ റോസ - സിസ്റ്റർ മഗ്ദലേന

4. സി. മഗ്ദലേന സ്ഥലം പിടിക്കാതെ വന്യ പിതാവിന്റെ അനുവാദത്തോടു കൂടി 1939 ഏപ്രിൽ 15-ാം തീയതി ആരാധനാ മഠത്തിൽ ചേർന്നു (പിതൃപഥം, 113).

സഭയെ കുറയും കളങ്കവുമില്ലാത്ത നിർമ്മല മണവാട്ടിയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ജീവൻ അർപ്പിച്ച ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തിന് പ്രതിസ്നേഹം നൽകുവാൻ (cfr 2 cor 11 / 2b) എസ്.ജെ.സി.യുടെ ആദ്യമാതാക്കൾ പ്രത്യേക വസ്ത്രങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും അലംകൃതരായി ആത്മീയ പടച്ചട്ടയണിഞ്ഞ് ആത്മീയ നിർവൃതിയിലായ നിമിഷം.

എസ്.ജെ.സി. ആദ്യമാതാക്കൾ

സി.ജോസഫീന

സി.തോമാസ്

സി.ഇഗ്നാസ്

സി.കൊച്ചുത്രേസ്യ

അസൈലത്തേയും എസ്.ജെ.സി. യെയും ആദ്ധ്യാത്മികമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സ്ഥാപകപിതാവ് തൊമ്മിയച്ചൻ ഏറെ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും വിവിധങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളാൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കാതെ പോയി. ഈ അവസരത്തിൽ ബഹു.അച്ചന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദീർഘദൃഷ്ടിയും മനസ്സിലാക്കിയ ജോസഫീനമ്മ പരിശീലനത്തിലൂടെയും സ്വജീവിത മാതൃകയിലൂടെയും ആവശ്യമായ സന്യാസചൈതന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് അംഗങ്ങളെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി വളർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

എസ്.ജെ.സി. യുടെ പ്രഥമ അംഗമെന്ന നിലയിൽ ദൈവം തന്നെ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്തരവദിതാങ്ങൾ നീതിയോടും സത്യസന്ധതയോടും അതിലുപരി ഉറച്ച ദൈവവിശ്വാസത്തിലും മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ജോസഫീനമ്മയ്ക്ക് ശക്തി

പകർന്നത് ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിലുള്ള തന്റെ വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയ അനുഭവ കരണ ജീവിതത്തിലൂടെയുമാണ്.

2.2 സി. ജോസഫീനായും കുറുമുള്ളൂർ സെന്റ് തോമസ് അസൈലംസ് പ്രൈമറി സ്കൂളും (1927-1954)

അസൈലത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയ്ക്കും നാടിന്റെ നന്മയ്ക്കുമായി 1927 ജൂൺ 21-ാം തീയതി കുറുമുള്ളൂരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സെന്റ് തോമസ് അസൈലംസ് പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ 1927 ജൂലൈ 17-ാം തീയതി അധ്യാപികയായി നിയമിക്കപ്പെട്ട അമ്മ അന്നുമുതൽ 1954 വരെ നീണ്ട 27 വർഷം പ്രധാന അധ്യാപികയായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു.

കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രേഷിത

വിദ്യാഭ്യാസ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ അജ്ഞതയുടെ ഇരുളുകറ്റാൻ പുത്തൻചിറയിലെ തന്റെ അധ്യാപനവൃത്തി അമ്മയ്ക്ക് മുതൽക്കൂട്ടായി. യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ പരിമിതമായിരുന്ന കുറുമുള്ളൂർ ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ സ്കൂളിലൂടെ അമ്മ

അനേകം തലമുറകൾക്ക് അറിവിന്റെ വെളിച്ചം പകർന്നു.⁵ തന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ ആ ഗുരുഭൂത ഈശോയുടെ മുഖം ദർശിച്ചു. തന്റെ വാക്കും പ്രവർത്തനങ്ങളും കുട്ടികൾക്ക് സന്തോഷവും മാതൃകയും നൽകുന്നതാകണം എന്ന ദർശനം അമ്മ തന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം തുടർന്നുപോന്നു. നന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചൊരുങ്ങി മാത്രമേ അമ്മ തന്റെ ദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥിച്ചുശക്തിനേടിയിട്ടേ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി പുറപ്പെടാവൂ എന്ന് തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു നടന്ന ക്രിസ്തുവിനെയാണ് മറ്റുള്ളവർ ഒരു സന്യാസിനിയൽ കാണേണ്ടത് എന്ന് അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്ന അമ്മ തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ സുവിശേഷത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

പ്രധാന അദ്ധ്യാപികയായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന തോടൊപ്പം ഇടവക സന്ദർശനം, മതബോധനം, മരണാസന്നരെ നല്ല മരണത്തിനൊരുക്കൽ തുടങ്ങിയ ശുശ്രൂഷകളിലും അമ്മ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഭവനസന്ദർശനവേളയിൽ സന്യാസ ജീവിതത്തോടു താല്പര്യം പുലർത്തുന്ന കുട്ടികളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവരെ സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“വിതക്കാരനു വിത്തും ഭക്ഷിക്കാൻ അപ്പവും കൊടുക്കുന്നവൻ നിങ്ങൾക്കു വിതയ്ക്കാനുള്ള വിത്തു തരുകയും അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ നീതിയുടെ വിളവ് സമൃദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും” (2 കൊറി 9:10). ലൗദാത്തോസി എന്ന പ്രബോധനത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന പ്രകൃതി സ്നേഹം 100 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അമ്മ പ്രാവർത്തികമാക്കി. സ്കൂൾ പരിസരങ്ങളിൽ മരങ്ങളും പച്ചക്കറികളും പുനോട്ടങ്ങളും നട്ടു പിടിപ്പിക്കുവാൻ കുട്ടികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. വഴിയിൽ കിടക്കുന്ന ചപ്പും ചവറും ചാണകവും വളമായി ഉപയോഗിച്ചു. ഫലമെടുക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾക്കുള്ള പങ്ക് അവരുടെ വീടുകളിലേയ്ക്ക് കൊടുത്തുവിടുമായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളുമായി അമ്മ നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു.

സ്കൂളിന്റെയും മഠത്തിന്റെയും ആരംഭകാലത്ത് സാമ്പത്തികമായി വളരെ വിഷമിച്ചിരുന്നു. കൈപ്പുഴയിൽ നിന്നും എല്ലാദിവസവും കുറുമുളൂർ വന്നുപോയാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. രാവിലെ മഠത്തിലെ ജോലിയും (റബ്ബർ വെട്ട് etc..) ചെയ്തതിനു ശേഷം അല്പം കാപ്പിയും കുടിച്ചു നടന്നു പോന്നാൽ വൈകുന്നേരം തിരിച്ചു ചെന്നുവേണം എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ. ഉച്ചഭക്ഷണം ഇല്ല. തന്നെയുമല്ല കൈപ്പുഴപറമ്പിൽ കയ്യാലകെട്ടാൻ ദിവസവും ഒരോ കല്ലും കുടി തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

കുറുമുളൂർ സ്കൂളിൽനിന്നും

കല്ലും മുളും നിറഞ്ഞ വഴിയേ - സജീവ ശിലകൾ

അമ്മമാർ പട്ടിണിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ സ്കൂളിനു സുത്തു താമസിച്ചിരുന്ന വല്ലർകാട്ടിൽ അന്നപ്പെണ്ണ് (സി. ടെസ്സിയുടെ അമ്മ) ഇടയ്ക്കൊക്കെ എന്തെങ്കിലും ലഘു ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കി കൊടുത്തിരുന്നതായി ജോസഫീനാമ്മ, കൊച്ചുത്രേസ്യമ്മ, റീത്താമ്മ, സെലീനാമ്മ, ആഗസമ്മ എന്നിവർ പറഞ്ഞിരുന്നതായി സിസ്റ്റർ ടെസ്സി പറയുന്നു. തെക്കൻപ്രദേശത്തു നിന്നുള്ള ആഗസമ്മയ്ക്ക് ചേന, കപ്പ, ചേമ്പ് ഇവയൊന്നും

കഴിച്ചു ശീലമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അല്പം അരി അന്നപ്പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു പാകം ചെയ്ത് ആഗസമ്മയ്ക്കു കൊടുക്കും.

ആടിയുലയുന്ന തോണിയിൽ പ്രത്യാശയോടെ

1928 ജൂലൈ 3-ാം തീയതി സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ച സി. ജോസഫിനായ്ക്ക് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത്തി സ്ഥാനം ഔദ്യോഗികമായിട്ടല്ലെങ്കിലും നൽകപ്പെട്ടു. ബാലാരിഷ്ടതകളിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുന്ന അസൈലത്തിന്റെയും സഭക്കൂട്ടത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും, ഒപ്പം പ്രധാന അധ്യാപികയുടെ ചുമതലകളും ഒന്നിച്ച് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായി വന്നു. “നിത്യപഠനത്തോപ്പ്” വരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ അമ്മ അനുഭവിച്ച യാതനകളും മനഃക്ലേശങ്ങളും നിരവധിയായിരുന്നു. കാറ്റിൽപെട്ട തോണി കണക്കെ ആടിയുലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കുക എന്നത് ക്ലേശപൂർണ്ണമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. അതിനാൽ താൻ വിട്ടുപോകുന്ന പുത്തൻചിറയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപോകുവാൻ ആ മനസ്സ് വെമ്പൽകൊണ്ടിരുന്നു. സഹന നിമിഷങ്ങളിലും സമൂഹാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര സ്നേഹവും ഐക്യവും ഇവിടെ തുടരാൻ അമ്മയെ നിർബന്ധിച്ചു.

തന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിലേയ്ക്കാണ് നീ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന വി. യൗസേപ്പി താവിന്റെ ശബ്ദം ആ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെയും യാതനകളുടെയും മദ്ധ്യേ ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനിൽ അമ്മ പൂർണ്ണമായും അഭയം പ്രാപിച്ചു.

സ്ഥാപകപിതാവ് തൊമ്മിയച്ചൻ ഈടുറ്റ തടി കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ എസ്.ജെ.സി.യാകുന്ന തോണി, തച്ചനായ വി. യൗസേപ്പിതാവിനു തീരുകൊടുക്കാനാണല്ലോ തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ തോണിക്ക് വേണ്ടത്ര എടുപ്പും പിടിപ്പും ഉണ്ടോ എന്ന് ആ വിദഗ്ദ്ധനായ തച്ചൻ നല്ലവണ്ണം പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഇതിൽ സംപ്രീതനായ ദൈവം അഭിവന്ദ്യ ചുളപ്പറമ്പിൽ

തിരുമേനിയുടെ മെത്രാഭിഷേക രജതജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ച് 1939 ഡിസംബർ 24-ാം തീയതി കോട്ടയം അരമനപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് സി. ജോസഫീനായുടെയും സി. തോമാസ്യായുടെയും നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം സ്വീകരിച്ച് സെന്റ് ജോസഫ്സ് സഭാ സമൂഹത്തെ അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിച്ചു.

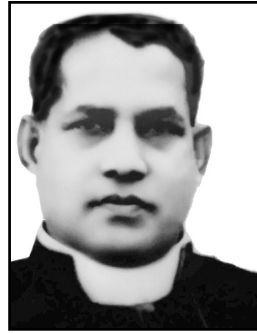

നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം

അഭി. മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടത്തിയ ഈ പരിപാവന കർമ്മത്തിൽ സ്ഥാപകപിതാവ് ബഹു. പുതത്തിൽ തൊമ്മിയച്ചൻ, മോൺ. സിറിയക് മറ്റത്തിൽ എന്നിവർ സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു. ഫാ. പീറ്റർ ഊരാളിൽ ജോസഫീനാമ്മയെയും തോമാസ്യാമ്മയെയും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ കുടുംബാരൂപിയുടെ മൂലക്കല്ലായിട്ടാണ്. ⁶ നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനത്തിനു ശേഷം സി.ജോസഫീനായെ സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠത്തിസ്ഥാനം ഔദ്യോഗികമായി അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് ഏൽപ്പിച്ചു. 12 വർഷക്കാലം സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠത്തി എന്ന നിലയിലും തുടർന്ന് ആറുവർഷക്കാലം മദർ ജനറൽ എന്ന നിലയിലും ബ. ജോസഫീനാമ്മ സഭയുടെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിച്ചു.

6. എസ്.ജെ.സി. നാളാഗമം.

മോൺ. സിറിയക് മറ്റം
(ആത്മീയപിതാവ്)

ആത്മീയ പിതാവ്

സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെ വി. യൗസേപ്പിതാവിനോട് സംസാരിച്ച ദൈവം ആത്മീയപാലകരിലൂടെ അമ്മയെ മുന്പോട്ടു നയിച്ചു. മോൺ. സിറിയക് മറ്റം 1928-ൽ റോമിൽനിന്ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച് ഏറെനാൾ അഭി. മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും, സ്കൂളുകളുടെ മാനേജറായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചതിനുശേഷം കൈപ്പുഴ പള്ളിവികാരിയായി ചുമതലയേറ്റു. തികഞ്ഞ ദൈവമാതൃഭക്തനും, സഹനശക്തി യുള്ളവനും ക്ഷമാശീലനുമായ അദ്ദേഹം ജോസഫീനാമ്മയുടെ ആത്മീയ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറായത് അമ്മയ്ക്ക് വലിയ ആശ്വാസമായി. വളർന്നുവരുന്ന ഒരു സന്യാസസമൂഹത്തിന് ആവശ്യമായ ജ്ഞാനോപദേശങ്ങളും നിസ്തുലസേവനങ്ങളും ബഹു. അച്ചനിലൂടെ ലഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് അമ്മ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചിരുന്നു. അമലോത്ഭവമാതാവേ, ഞങ്ങളുടെ അമ്മേ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ എന്ന് കൂടെ കൂടെ അച്ചൻ ചൊല്ലുകയും ചൊല്ലാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“ആലോചനകളാലും നിയമപരിജ്ഞാനത്താലും ജനത്തിനു നേതൃത്വം കൊടുത്തവരും, വിവേകപൂർവമായ ഉപദേശം നൽകിയവരും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.”

(പ്രഭാ. 44:4)

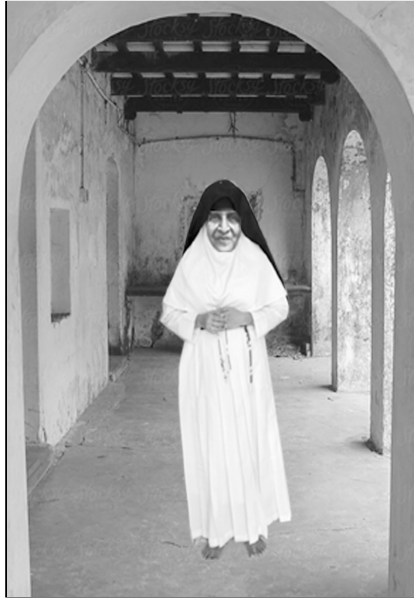
3

സി. ജോസഫിനായുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം

3.1 പ്രണിധാനനിമഗ്നയായ അമ്മ

‘ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധിയിൽ പ്രണിധാനനിമഗ്നയായിരിക്കുന്ന അമ്മ’, ജോസഫിനായമ്മയെക്കുറിച്ചുചോർക്കുമ്പോൾ എസ്.ജെ.സി. മക്കളിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന സജീവമായ ചിത്രമാണത്. സന്യാസവിളിയുടെ അർത്ഥവും ആഴവും ഗ്രഹിച്ച അമ്മ പ്രണിധാന ധ്യാനത്തിലൂടെ തന്റെ പ്രിയന്റെ ഹൃദയത്തിനിണങ്ങിയവളായി മാറി. ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിൽ അമ്മ കാണിച്ചിരുന്ന ആദരവും ഭക്തിയും നിശബ്ദതയും ഏതു വ്യക്തിത്വങ്ങളെയും ദൈവബോധത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതായിരുന്നു. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്ന ബോധ്യത്തിൽ ഒരു കൈ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് പിടിച്ചു മറുകൈയിൽ ജപമാല മണികൾ ഉരുട്ടി നിശബ്ദതയുടെ ധ്യാനവഴികളിലൂടെ നടന്നുനീങ്ങിയ അമ്മ തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ട് പ്രിയമക്കളെ സ്വർഗ്ഗീയ ചിന്തകളിലേക്ക് ഉയർത്തി. ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഈശോയുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരന്തരമായ ബോധ്യമാണ് അമ്മയെ ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിനിണങ്ങിയവളാക്കി മാറ്റിയത്. സ്വന്തം ശക്തിയിലാശ്രയി

ക്കാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ ആശ്രയിക്കണം എന്ന് അമ്മ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ജോസഫീനമ്മ ചാപ്പലിന്റെ വരാന്തയിൽ

3.2 എസ്.ജെ.സി യുടെ ആത്മീയാചാര്യ

വിശുദ്ധരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം വിശുദ്ധിയെ സ്നേഹിക്കാനും പ്രാപിക്കാനും അമ്മയെ സജ്ജയാക്കി. പുത്തൻചിറയിലെ പുണ്യചരിതയായ മദർ മറിയം ത്രേസ്യായോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതം ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളുടെ പൊരുളും പ്രകാശവും ഉൾക്കൊള്ളാൻ അമ്മയുടെ ഹൃദയനിലങ്ങളെ പാകപ്പെടുത്തി.

“ജ്ഞാനിയായ ഒരുവനെ കണ്ടെത്തിയാൽ അവനെ സന്ദർശിക്കാൻ വൈകരുത്, നിന്റെ പാദങ്ങൾ അവന്റെ വാതിൽപടി നിരന്തരം സ്പർശിക്കട്ടെ” (പ്രഭാ. 6:36) എന്ന പ്രഭാഷകവചനം അമ്മ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലാക്കി. ഭാരതകത്തോലിക്കാസഭയിലെ പ്രഥമ വിശുദ്ധയായ വി. അൽഫോൻസാമ്മയും അമ്മയുടെ ജീവിതത്തിൽ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി

എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട റീത്താമ്മയുടെ സാക്ഷ്യം നമ്മെ പുള്ളകി തരാക്കുന്നു. “ഒരിക്കൽ എന്റെ അപ്പൻ എന്നെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു പോകാൻ വന്നു. അന്ന് കൂട്ടോടുകൂടിയെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ജോസഫീനാമ്മ കൂട്ടുപോന്നു. കൈപ്പുഴയിൽ നിന്ന് പാലാവരെ നടക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ സന്ധ്യയായി. പിന്നെ പുഴ കടന്നുവേണം തിടനാടിനുപോകാൻ. ഞാനും ജോസഫീനാമ്മയും ഭരണങ്ങാനത്തു മഠത്തിൽ താമസിച്ചു. അപ്പൻ വീട്ടിലേക്കും പോയി. അന്ന് അൽഫോൻസാമ്മ ഭരണങ്ങാനം മഠത്തിൽ ഉണ്ട്. പനിയായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഉല്ലാസസമയം മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ അമ്മയുടെ മുറിയിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ ഒന്നിച്ച് പള്ളിയിൽപോയി തിരിച്ചുവന്ന് ഒന്നിച്ചിരുന്ന് കഞ്ഞികുടിക്കുകയും ചെയ്തു.” അങ്ങനെ വി. അൽഫോൻസാമ്മയോടൊന്നിച്ചുള്ള ആ ദിവസം വിശുദ്ധമായ ഓർമ്മകൾ പ്രദാനം ചെയ്തു.

ജീവിതം അതിന്റെ ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോഗ്യത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ സൗജന്യ ദാനമാണെന്ന ആത്മീയ നിറവിൽ വേദനയെ പ്രാർത്ഥനയാക്കി മാറ്റിയ ആ പുണ്യവതിയുമായി സ്ഥാപിച്ച ആത്മീയബന്ധം ജോസഫീനാമ്മയെ കൂടുതൽ കരുത്തും ഓജസ്സും ഉള്ളവളാക്കി. വി. മറിയം ത്രേസ്യായുടെ തപസ്സും, വി. അൽഫോൻസാമ്മയുടെ സഹനവും, ആ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന രൂപതാചാര്യന്മാരും സമർപ്പിത വ്യക്തിത്വങ്ങളും അമ്മയെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. എസ്.ജെ.സി.യുടെ ആത്മീയതയെ കരുത്തുള്ളതാക്കാൻ, ഉറപ്പുള്ളതാക്കാൻ, വി. യൗസേപ്പ് അമ്മയെ ചിന്തേരിട്ടുമിനിക്കി. ജീവിത ലാളിത്യത്തിലൂടെ, മൗനത്തിന്റെ വാചാലതയിലൂടെ വി. യൗസേപ്പിന്റെ ആത്മീയതയിൽ പരിശീലനം നേടിയ അമ്മ പരി. കന്യകാമറിയത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിലൂടെ, ഈശോയുടെ ദിവ്യകാരുണ്യം

ഹൃദയത്തിലുള്ള സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലൂടെ, പരിശുദ്ധാരുപിയുടെ കരങ്ങൾവഴിയായി എസ്.ജെ.സി.യെ ദൈവപിതാവിന് സമർപ്പിച്ചു.

വി. അൽഫോൻസാമ്മയോടൊപ്പം ജോസഫീനാമ്മയും റീത്താമ്മയും

കർത്താവിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനും സമൂഹത്തിനുമുമ്പിൽനിന്നു സേവനം അനുഷ്ഠിക്കാനും ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവം ക്ഷണനായ സമുദായത്തിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത് എസ്.ജെ.സി. യിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം⁷ കൊടുത്ത് മാറ്റിനിറുത്തിയത് നിസ്സാര കാര്യമല്ലെന്ന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന അമ്മയെ എസ്.ജെ.സി.യുടെ ആത്മീയാചാര്യയെന്ന് നിസംശയം പറയാം.

3.3 പുണ്യങ്ങളെ ആയുധമാക്കിയവൾ

പ്രാർത്ഥനയുടെ അനന്തസാധ്യതകളിലേക്ക്, നിബന്ധനകളില്ലാതെ ആത്മാവിനെ ഉയർത്തിയപ്പോൾ അമ്മയുടെ ജീവിതം പുണ്യങ്ങളുടെ ഒരു മലർവാടിയായി മാറി. ദൈവ

വിചാരമാണ് സന്യാസിയുടെ തൊഴിൽ എന്നു പറയുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അമ്മ ജീവിതാന്ത്യം വരെ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു. പരിഹാരജീവിതം തന്നെയായ സന്യാസജീവിതം പുണ്യസമ്പാദനത്തിനുള്ള വേദിയായി മാറണം. സഹസഹോദരിമാരോടും സന്യാസശിക്ഷണത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോടും എളിമ, ജീവിതലാളിത്യം, മൗനം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അമ്മ എപ്പോഴും ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

3.3.1 എളിമ

എല്ലാ പുണ്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനമായ എളിമയിൽ നമ്മൾ വളരണം. പുണ്യക്കുറിയുമായി അമ്മയുടെ അടുത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ എളിമപ്രവൃത്തി എത്രയെണ്ണം ചെയ്തുവെന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു എന്ന് അമ്മയുടെ നൊവിസസ്റ്റ് ഓർമ്മിക്കുന്നു. സന്യാസജീവിതം പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ ജീവിതമാകയാൽ ക്രിസ്തീയ സുകൃതങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ച് എളിമ എന്ന സുകൃതത്തെ അഭ്യസിക്കുന്നതിൽ സന്യാസിനികൾക്കിടയിൽ വിശുദ്ധമായ ഒരു മത്സരം തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അമ്മ സദാ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സി. ജോസി പറയുന്നു “തനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാര്യങ്ങൾ തന്നെക്കാൾ എത്ര പ്രായം കുറഞ്ഞവരാണെങ്കിലും അവർക്ക് അറിയാമെന്നു മനസ്സിലായാൽ അവരോടു ചോദിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയ താഴ്മ അമ്മയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാ. ബൈബിളിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സംശയം തന്റെ ഒരു നോവീസിന് പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ക്ലാസ്സിൽവെച്ചുതന്നെ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള അമ്മയുടെ വിനീതഭാവം എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ലാളിത്യത്തിന്റെ നിറകൂടമായിരുന്ന ജോസഫീനാമ്മ, തന്നെ പരിഗണിക്കാതിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും യാതൊരു പരാതിയും പറയാതെ സന്യാസോചിതമായ സംയമനം പാലിച്ചിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസ്

അമ്മയ്ക്ക് അധികാരം കൈമാറിയതിനുശേഷം വളരെ വിധേയത്വത്തോടെ ഫ്രാൻസിസ് അമ്മയെ അനുസരിച്ചത് കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും സാധിച്ചത് അത്ഭുതത്തോടെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഇന്നും വ്യക്തിപരമായി അനുസരണം പ്രയാസമായി തോന്നുന്ന അവസരത്തിൽ ജോസഫീനാമ്മയുടെ അനുസരണം ഒരു പ്രേരകശക്തിയായി എന്നെ തഴുകുന്നു.”

3.3.2 ജീവിതലാളിത്യം

ആദിമ ക്രൈസ്തവരെപ്പോലെ ഒരേഹൃദയവും ആത്മാവും ഉള്ളവരായി പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചും ആദരിച്ചും സഹായിച്ചും കൂട്ടായ്മയുടെ ജീവിതം നയിച്ച ആദ്യസമൂഹം ഗങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന ജീവിതലാളിത്യം പുണ്യപരിശീലനത്തിലൂടെ നേടിയെടുത്തതായിരുന്നു. ജീവിതലാളിത്യം പുണ്യമായി പരിശീലിപ്പിച്ച അമ്മ വേഷഭൂഷാദികളിൽ അമിതമായി ശ്രദ്ധിച്ച് പ്രലോഭിതരാകരുതെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇല്ലായ്മയിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും സന്തുഷ്ടിയോടെ ജീവിച്ച് അമ്മ മാതൃക നൽകി.

അമ്മയുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയായി അദ്ധ്യാനശീലത്തെ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ആത്മീയാദ്ധ്യാനത്തിലും കായികാദ്ധ്യാനത്തിലും അമ്മയെന്നും പ്രചോദനമായിരുന്നു. കൂട്ടത്തോടൊത്ത് തന്നാലാവുംവിധം സഹകരിക്കുവാൻ അമ്മ എപ്പോഴും ഉത്സുകയായിരുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ തന്റെ ശാരീരികമായ സാന്നിധ്യം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രംപോലും ഈ സഹകരണത്തിന് പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരുന്നു. ദൈവത്തിൽ ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിച്ചും കൈവിരലുകൾ ജപമാലയിൽ എണ്ണിപ്പിടിച്ചും സഹനങ്ങൾപേറിയും ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചും ഏതു

ജോലിയിലും ദൈവമഹത്വം ദർശിച്ചും ഏകോദരസഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിച്ച സെന്റ് ജോസഫ് സഹോദരിമാർ എളിമയുള്ളവരും വിനീതരുമായ സന്യാസിനികൾ എന്നാണ് രൂപതയിലും മറ്റുല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

3.3.3 പ്രാർത്ഥന, മൗനം

അമ്മേ ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കണമെ എന്ന പേക്ഷിച്ച നോവിസസ്സിനോട് അമ്മ പറഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “എന്റെ മക്കൾ ചാപ്പലിൽ ഏറെ നേരം പോയിരിക്കണം. അപ്പോൾ കർത്താവ് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കും, അതാണ് ഏറ്റവും നല്ല പ്രാർത്ഥന.” ജീവിക്കുന്ന ഒരു സാന്നിധ്യമായി ക്രിസ്തു കൺമുന്ദിലുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് സന്യാസം ആനന്ദകരമാകുന്നത് എന്ന ബോധ്യം പ്രാർത്ഥനയോടെ, ധ്യാനനിമഗ്നയായ് ദിവസത്തിന്റെ ഏറിയ പങ്കും ചാപ്പലിൽ ചെലവഴിച്ച അമ്മയുടെ മാതൃകയിലൂടെ സഹോദരിമാർക്ക് ലഭിച്ചു. ആന്തരികാനന്ദം സ്ഫുരിച്ചിരുന്ന അമ്മയുടെ മുഖകാന്തി ഏവർക്കും പ്രചോദനമായിരുന്നു,

ജോസഫിനാമ്മ ചാപ്പലിൽ

(സങ്കീ. 27:8 കർത്താവേ അങ്ങയുടെ മുഖം ഞാൻ തേടുന്നു)

നടക്കുമ്പോഴും എടുക്കുമ്പോഴും ദൈവബോധം പാലിക്കുക, സദാ ദൈവത്തോടു സംഭാഷണം ചെയ്യുക, കാനോനനമസ്കാരവും ഇതര പ്രാർത്ഥനകളും സ്വരമുയർത്തി, മനമുയർത്തി അർത്ഥംഗ്രഹിച്ച്, സ്പന്ദിതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നെല്ലാം അമ്മ നിർദ്ദേശിക്കുകയും പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആത്മീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയും സാരാംശം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“കർത്താവേ, അങ്ങ് വസിക്കുന്ന ആലയവും അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടവും എനിക്ക് പ്രിയങ്കരമാണ്.” (സങ്കീ. 26:8) എന്ന സങ്കീർത്തനവചനം അമ്മയിൽ സാർത്ഥകമായിരുന്നു. മൗനം പാലിക്കാതെ നമുക്ക് ഒരിക്കലും പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും വളരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന അമ്മയുടെ മൊഴികൾ, “മൗനം പ്രാർത്ഥനയെ ജനിപ്പിക്കുന്നു” എന്നതിന് തെളിവുകൊടുക്കുന്നു.

3.3.4 വി. യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തി

ഏതാവശ്യത്തിനും വി. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ പക്കലേക്ക് ഓടി പോകുവാൻ അമ്മ തന്റെ മക്കളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു.

“ഈ വലിയ മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ സഹായത്താൽ യൗസേപ്പിതാവിന്റെ സഭയ്ക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ഇവയ്ക്ക് വേണ്ട വിധത്തിൽ നന്ദി പറയുന്നതിന് ഞങ്ങൾ കേവലം അശക്തരാണ് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അഭിവന്ദ്യപിതാവിന് അറിയാമല്ലോ. അതിനാൽ സ്നേഹപിതാവേ! ഈ സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും നിലനിൽപ്പിനും ഇവിടെ വസിക്കുന്നവരുടെ പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കുമായി വി. യൗസേപ്പിതാവിനോടു പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും പ്രത്യേകം നന്ദി പറയണമെന്നും വിനയപൂർവ്വം യാചിച്ചുകൊള്ളുന്നു”⁸. അഭിവന്ദ്യതരയിൽ തിരുമേനിക്ക് എഴുതിയ ഈ വാക്യങ്ങളിൽ എസ്. ജെ.സി.യുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥനോട് അമ്മ പുലർത്തിയിരുന്ന അഗാധമായ ഭക്തിയും സ്നേഹവും എത്രയെന്നും,

സെന്റ് ജോസഫ് സമൂഹവും വി. യൗസേപ്പിതാവും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അമ്മയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനം എത്ര ആഴപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നും വെളിപ്പെടുന്നു. പുണ്യ പൂർണ്ണതയ്ക്കായി യത്നിക്കുന്ന ഏവർക്കും വി. യൗസേപ്പിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം ഏറ്റവും വലിയ സഹായവും ശക്തിയുമാണ് എന്ന് അമ്മ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

3.4 നേതൃത്വം ശുശ്രൂഷയാക്കിയ ക്രിസ്തുശിഷ്യ

യേശുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയ്ക്ക് അതിന്റെ ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിലൂടെ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉന്നതങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദാനമാകുന്നു അധികാരം. അധികാര ശുശ്രൂഷയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പഠനവും മാതൃകയുമല്ലാതെ മറ്റൊരു പഠനമോ മാതൃകയോ ഇല്ല. സമൂഹത്തെ പ്രാർത്ഥനയിലും ശുശ്രൂഷയിലും പരസ്പരസ്പന്ദനത്തിലും ഒന്നിനൊന്നു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ദൈവനിയുക്തവും തിരുസഭാനിർദ്ദിഷ്ടവുമായ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമാണ് അധികാരികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. എസ്.ജെ.സി. യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അധികാരശുശ്രൂഷയിൽ സ്തുത്യർഹമായ മാതൃക നൽകാൻ ബഹു.ജോസഫ് നാമയ്ക്ക് സാധിച്ചു. 1928-ൽ സന്യാസ വസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചതു മുതൽ 1939 വരെ അഭിവന്ദ്യ രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അനുദ്യോഗികമായി സമൂഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്ഥാപകപിതാവായ ബഹു.തൊമ്മിയച്ചൻ സമൂഹത്തിന്റെ അനുദിന നടത്തിപ്പിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും സഹായസഹകരണങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. തുടർന്ന് നിത്യവ്രതത്തിനുശേഷം ബഹു. അമ്മ സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത്തിയായി ഔദ്യോഗികമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്നുള്ള അമ്മയുടെ ജീവിതരേഖ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠത്തി (11 വർഷം), മദർ ജനറൽ (6 വർഷം) ആലോചനക്കാരി (6 വർഷം), നോവിസ് മിസ്ട്രസ് (15 വർഷം) എന്നിങ്ങനെ സുദ്ദീർഘമായ വർഷങ്ങളിൽ എസ്.ജെ.സി. യ്ക്ക് ശക്തമായ നേതൃത്വം നൽകുകയും നീണ്ട

വർഷങ്ങൾ സന്യാസാർത്ഥിനികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മയുടെ “അമ്മമനസ്സ്” അധികാരികൾക്ക് അനുകരണീയമാണ്. സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതാണ് അഭികാമ്യം എന്ന യേശുവിന്റെ മനോഭാവം തന്റെ അവസാനത്തുള്ളി രക്തം വരെ താൻ സ്നേഹിച്ച, തന്നെ സ്നേഹിച്ച സമൂഹത്തിന് നൽകാൻ തയ്യാറായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ബഹു. ജോസഫീനാമ്മ.

3.5 ദൈവവിളി പ്രോത്സാഹനം

“ദൈവമായ കർത്താവ് തന്റെ ദാസരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താതെ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല” (ആമോ. 3:7). സന്യാസ ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ദർശനവും ഉൾക്കാഴ്ചയും പുലർത്തിയിരുന്ന സന്യാസിനിയായിരുന്നു ബഹു. ജോസഫീനാമ്മ. എണ്ണത്തേക്കാൾ ഗുണത്തിനാണ് അമ്മ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നത്. പെൺകുട്ടികളെ കാണുമ്പോൾ സന്യാസവിളി ലഭിച്ചവരെ തിരിച്ചറിയാൻ അമ്മക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്തിൽ ചേരാൻ വരുന്നവരുടെ കുടുംബപശ്ചാത്തലം അമ്മ കൃത്യമായി ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. “കല്ല്യാണം കഴിച്ചു വിടുന്നതിലും കൂടുതൽ അന്വേഷണമാണ് മാത്തിൽ ചേർക്കാൻ” എന്ന് ഒരു സിസ്റ്ററിന്റെ സഹോദരൻ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മിക്കുന്നു. സന്യാസത്തിന് യോജിച്ചവരേന്ന് ബോധ്യമുള്ളവരെ മാത്രമെ അമ്മ മാത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നുള്ളൂ. ദൈവവിളി കുറഞ്ഞുവരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യഥാർത്ഥ സന്യാസാഭിമുഖ്യമുള്ളവരെ കണ്ടെത്താൻ അമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം സഹായിക്കട്ടെ. സാമ്പത്തികമായി ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്ന കുടുംബത്തിൽ നിന്നും വരുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “സാമ്പത്തികമായി കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർക്ക് കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും ഉത്കണ്ഠ ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ അവർ പഠിച്ച് ജോലി ചെയ്ത് കുടുംബത്തെ സഹായിക്കട്ടെ.”

തങ്ങളുടെ ദൈവവിളി തിരിച്ചറിയാൻ ജോസഫിനാമ്മയുടെ ഇടപെടൽ എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് സഹോദരിമാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ. ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

സി ബർക്കുമൻസ് 'ഞാൻ (വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കൽ ഏലിയാമ്മ) കൈപ്പുഴ സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യപികയായിരുന്നപ്പോൾ ഇടയ്ക്ക് കുറുമുള്ളൂർ സ്കൂളിൽ പോയി കുട്ടികളെ കലാപരിപാടികൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ അവിടെ മാത്തിൽ ചേരുമെന്നായിരുന്നു ജോസഫിനാമ്മയുടെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മലബാറിലുള്ള ഒരു സഭയിൽ ചേരാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്റെ ചേച്ചി ഫ്രാൻസിസമ്മ കുറുമുള്ളൂരായിരുന്നതിനാൽ ചേച്ചിയോട് യാത്രപറയുവാൻ അവിടെ ചെന്നു. അന്ന് ജോസഫിനാമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരോടും സ്തുതി ചൊല്ലിയാത്ര പറഞ്ഞു. ജോസഫിനാമ്മയെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അമ്മ കിണറ്റുകരയിൽ വസ്ത്രം കഴുകുകയായിരുന്നു. ഞാൻ മലബാറിൽ പോകുകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അമ്മയുടെ അടുത്തു ചെന്നു സ്തുതി ചൊല്ലി. അപ്പോൾ അമ്മ അലക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന തുണി കല്ലിൽ വെച്ചിട്ട് എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് അല്പസമയം എന്നെത്തന്നെ നോക്കിനിന്നിട്ട് എന്നോടു പറഞ്ഞു “നീ പോകുകയാണോ? നീ എവിടെ പോയാലും ഇവിടെത്തന്നെ തിരികെ വരും”. ഞാൻ എങ്ങും പോയില്ലെങ്കിലും ഇവിടെ വരില്ല എന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഇത്രയും കൂടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനു പോകുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയോണോ ഒരു കന്യാസ്ത്രീ പറയുന്നത്? എന്തിനേറെ, നാല് മാസത്തിനുള്ളിൽ ഞാനിവിടെ തിരിച്ചെത്തി. അതൊരു അത്ഭുതം തന്നെയായിരുന്നു. ഞാൻ എസ്.ജെ.സി യിൽ ചേർന്നു. അന്നു ജോസഫിനാമ്മ പറഞ്ഞത് ഒരു പ്രവചനമായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.’

സിസ്റ്റർ ജൂഡ്സി - 'എന്റെ ദൈവവിളിയുടെ കാരണം വാത്സല്യനിധിയായ ജോസഫീനാമ്മയാണ്. കടുത്തുരുത്തിയിൽ മഠം തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിൽ സിസ്റ്റേഴ്സ് വാടകവീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് എന്റെ അച്ചാച്ചൻ കടപുട്ടി പോരുമ്പോൾ അമ്മമാർ മഠത്തിനു അനുയോജ്യമായ സ്ഥലത്തിനുവേണ്ടി പ്രർത്ഥിച്ചിരുന്നത് കേട്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അച്ചാച്ചൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു ഈ അമ്മമാർ എത്ര നാളായി ഒരു സ്ഥലത്തിനു വേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നു, നമ്മുടെ സ്ഥലം അവർക്ക് കൊടുത്തേക്കാം. ജോസഫീനാമ്മ സ്ഥലം കാണാൻ വന്നു. പെൺമക്കളായ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും (പെണ്ണമ്മ, എത്സമ്മ, സെലിനാമ്മ) അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ജോസഫീനാമ്മ പറഞ്ഞു ഇവരിൽ ഒരാൾ മഠത്തിൽ പോരട്ടെ എന്ന്. എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇവർ 3 പേരും പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. കാലങ്ങൾ കടന്നുപോയി. എസ് .എസ്. എൽ.സി. കഴിഞ്ഞ് ടൈപ്പ്റൈറ്റിംഗ് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത്- ഒരു നല്ല വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയും ശാന്തയും ശാലീനയുമായ ജോസഫീനാമ്മയുടെ വാക്കുകളായിരുന്നു എന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആ അമ്മ ആഗ്രഹത്തോടെ പറഞ്ഞതല്ലെ ഞാൻ മഠത്തിൽ ചേരാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി കടുത്തുരുത്തി മഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന യൗസേപ്പിതാവിന്റെ രൂപത്തിനടുത്ത് നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ 1971 ൽ ഞാൻ മഠത്തിൽ ചേർന്നു. പിന്നീട് അനുജത്തിമാർ 2 പേരും സഭയിൽ ചേരാൻ ഇടയായി. അമ്മയുടെ ഇടപെടൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുടെയും എസ്. ജെ. സി. യിലേക്കുള്ള ദൈവവിളിക്കു കാരണമായി. (സി. ജൂഡ്സി, സി. ബേസിൽ, സി. കുസുമം).

എന്റെ ഓർമ്മയിലെ ജോസഫീനാമ്മ - സി. ട്രീസ തന്റെ ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഞാനും എന്റെ ചേച്ചി ചിന്നമ്മയും കൂടെ ഞങ്ങളുടെ ചാച്ചന്റെ മുത്തപെങ്ങൾ തോമാസ്യാ

മ്മയെ കാണാൻ കൈപ്പുഴമഠത്തിൽ വന്നപ്പോൾ വെളുത്ത് സുന്ദരിയായ ഒരു അമ്മ കൊന്തമണികൾ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുവന്നു. സ്നേഹത്തോടെ ഇത് ഓനിയുടെ മക്കളാണോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ ചേർത്തുപിടിച്ച് കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി. കാപ്പിയും പലഹാരങ്ങളും തന്ന് കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. ചാപ്പലിൽ കൊണ്ടുപോയി പ്രാർത്ഥിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾ മിടുക്കരാണ് ഇവിടെനിന്നുപോകണ്ട, ഇവിടെനിന്നു പഠിക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞു. മുറ്റത്തുകൂടി കണ്ണിമാങ്ങ പെറുക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു പെൺകുട്ടി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കുട്ടിയെ ചൂണ്ടികാണിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു ഇവളെപോലെ ഇവിടെനിന്നു പഠിച്ചാൽ മതി. തോമാസ്യാമ്മയുടെ മക്കളല്ലേ. അമ്മയെ എന്നും കാണുകയും ചെയ്യാം. ഞാൻ ഓനിയോട് പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. ഈ വാക്കുകൾ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങിനിന്നു. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം എന്റെ ചേച്ചി, സി. എൽസി ടോമിന്റെ സഭാവസ്ത്ര സ്വീകരണത്തിനു വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ആ അമ്മയെ അന്വേഷിച്ചു. തോമാസ്യാമ്മ പറഞ്ഞു അമ്മ മരിച്ചുപോയി എന്ന്. പുഞ്ചിരിച്ച മുഖവും സ്നേഹത്തോടെയുള്ള സംസാരവും പെരുമാറ്റവും എസ്.ജെ.സി.യിലേക്കുള്ള എന്റെ ദൈവവിളിക്ക് ഒരു കാരണമായി എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇന്നും ആ മുഖവും സംസാരവും എന്റെ ഓർമ്മയിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

സി. ട്രീസായുടെ ചേച്ചി സി. എത്സി ടോം പറയുന്നു. പത്താം ക്ലാസ്സ് പാസ്സായപ്പോൾ മഠത്തിൽ ചേരാൻ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും പഠിച്ച് ജോലി കിട്ടിയ ശേഷം പോയാൽ മതിയെന്ന് അച്ചാച്ചൻ നിർബന്ധിച്ചതിനാൽ ഹിന്ദി വിദ്യാൻ പഠിക്കാൻ പോയി. അധ്യാപികയായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. വീട്ടുകാർ മലബാറിനു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചതറിഞ്ഞ് ജോസഫീനാമ്മയും തോമാസ്യാമ്മയും കൂടെ വീട്ടിൽവന്നു. ജോസഫീനാമ്മ പറഞ്ഞു. ഏലിക്കുട്ടി സെന്റ് ജോസഫിലേയ്ക്ക് ഉള്ളതാണ്. ഇവളെ മഠത്തിലേയ്ക്കു വിട്ടിട്ട് നിങ്ങൾ മലബാറിനു പോയ്ക്കൊ

ഉളുക. അതിനും അച്ചാച്ചൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 1970- ൽ ജോസഫിനാമ്മ മരിച്ചു. അമ്മയുടെ പ്രവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമെന്നവിധം 1971- ൽ അച്ചാച്ചന്റെ അനുവാദത്തോടെ ഞാൻ സെന്റ് ജോസഫിലെത്തി. കുറെ നാളുകൾക്കുശേഷം സി. ഗൊരേറ്റി എന്നോടു പറഞ്ഞു ജോസഫിനാമ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു, എന്റെ അച്ചാച്ചൻ ഓനി (തോമാസ്യാമ്മയുടെ ആങ്ങള) ഏലി കുട്ടിയെ എന്നെങ്കിലും മഠത്തിൽ ചേർക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നാൽ അവളെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന്. ദൈവവിളി തിരിച്ചറിയാൻ അമ്മയ്ക്ക് ദൈവം നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തെ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുകയാണ്.

വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും കർത്താവിന്റെ കരുണാർദ്ര സ്നേഹം തീക്ഷ്ണതയോടെയും ഔദാര്യത്തോടെയും പ്രകടിപ്പിച്ച ബഹു. ജോസഫിനാമ്മയെക്കുറിച്ച് സി. ലില്ലീസ് ഓർമ്മിക്കുന്നു. 1964-ലാണ് ഞാൻ മഠത്തിൽ ചേരാൻ വന്നത്. അന്ന് ജോസഫിനാമ്മ മദർ ആയിരുന്നു. അമ്മയുടെ സാരോപദേശവും പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യവും എന്നെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചു. ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരത്തിലേ ആരോഗ്യമുള്ള ആത്മാവു വസിക്കൂ. വിളമ്പിവെച്ചിരുന്ന ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നും മാറ്റണമെങ്കിൽ അനുവാദം ചോദിക്കണമായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ എങ്ങനെയാണ് ഇവിടുത്തെ ജോലികൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക എന്ന് ചോദിക്കുകയും രോഗാവസ്ഥയിൽ ശരീരം ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകഭക്ഷണം കൊടുക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് കൊച്ചുകൊച്ചു രോഗങ്ങൾ വരുമ്പോഴും, സമൂഹജീവിതത്തോട് താത്പര്യക്കുറവു തോന്നുമ്പോഴും ഈശോയോട് പ്രാർഥിച്ച് ദൈവഹിതം മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് പറയുമായിരുന്നു. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യ, അൽഫോൻസാമ്മ എന്നിവർ ത്യാഗത്തിലൂടെയും സഹനത്തിലൂടെയും നേടിയ യോഗ്യതകളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. നൊവിഷ്യറ്റിൽ പ്രവേശിച്ച് നാലുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് തൊണ്ടയിൽ മുഴ ഉണ്ടാവുകയും മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ കാണിച്ചപ്പോൾ മാർകരോഗമാണെന്നും ഓപ്പറേഷൻ ആവശ്യമാണെന്നും

അറിഞ്ഞ് എന്നെ വീട്ടിൽ വിട്ടു. ബഹു. അമ്മ എന്നെ വിളിച്ച് ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ഓപ്പറേഷൻ കഴിഞ്ഞ് സുഖപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ മെഡിക്കൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റുമായി വന്നാൽ വീണ്ടും നൊവിഷ്യറ്റിൽ കയറ്റാമെന്നു പറഞ്ഞു. ഓപ്പറേഷൻ വിജയപ്രദമായി വിശ്രമം കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നു. അമ്മയും കൗൺസിലേഴ്സും എന്നെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. ബഹു. അമ്മയുടെ കരുണനിറഞ്ഞ സ്നേഹമാണ് ഞാനിന്ന് മറഞ്ഞിലായിരിക്കാൻ കാരണമായത്. ഞാൻ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നു. എന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് ഞാൻ വീണ്ടും പോന്നത് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. വന്നുകഴിഞ്ഞും എന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി, ഭക്ഷണകാര്യങ്ങൾ ഇവയിൽ അമ്മ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ആദ്യവ്രതം കഴിഞ്ഞ് ഒരു മാസമായപ്പോൾ അടുത്തുള്ള സ്ഥാപനത്തിൽ ഓഫീസ് ജോലിക്ക് അയച്ചു. അതാതു ദിവസങ്ങളിലെ വിശേഷങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുമായിരുന്നു. എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പറയുമ്പോൾ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സി. ജൂലിയായുടെ സാക്ഷ്യം - ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനത്തിനു ശേഷം രോഗാവസ്ഥയിലായിരുന്ന സിസ്റ്റർ ജൂലിയായുടെ പഠനം സിസ്റ്റർ നിന്നിരുന്ന മഠം നിർവഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അമ്മ തന്നെ സിസ്റ്ററിനെ പഠിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായി. സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി ആ വ്യക്തിയെ എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്താം എന്ന വിവേചനാവരം അമ്മ ഉപയോഗിച്ചു. ടി.ടി.സി. പഠനത്തിനായി സ്കൂൾ അധികൃതരെ കണ്ട് സിസ്റ്ററിന്റെ രോഗാവസ്ഥ അവരെ മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ബഹു. അമ്മ സിസ്റ്ററിനു ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതെപ്പറ്റി സിസ്റ്റർ ജൂലിയായുടെ വാക്കുകൾ. രോഗിയായ എന്റെ പഠനത്തിനുവേണ്ടി സഭയിൽനിന്നും ചെലവാക്കിയ പണമെങ്കിലും സഭയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. എന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിച്ച് 30 വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ അധ്യാപന ശുശ്രൂഷചെയ്യുവാൻ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു. എന്തു

സ്വീകരിച്ചു എന്നല്ല എന്തുകൊടുക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്ന് ജോസഫീനാമ്മയുടെയും സി. ജൂലിയായുടെയും സഭാസന്ദേശം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

3.5.1 ജോസഫീനാമ്മയുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നുള്ള സമർപ്പിതർ

സി. ഫിലോമിന SJC, സി. ജോർജ്ജിയ SJC, സി. അൽഫോൻസ SJC, സി. സാവിയോ SJC, സി. ഫിലിപ്പീന SJC, ജോസഫീന സഹോദരി SJC, സി. ആൻമേരി SJC

3.6 ദരിദ്രർക്കുവേണ്ടി ദരിദ്രയായവൾ

ആത്മാവിൽ ദരിദ്രർ ഭാഗ്യവാൻമാർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാണ് (മത്താ.5:3).

വി. യൗസേപ്പ് അഗതിയായ ഉണ്ണിയേശുവിനെയും ദിവ്യജനനിയെയും പരിപാലിക്കുവാൻ നിരവധി ത്യാഗങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തതുപോലെ എസ്.ജെ.സി.യെയും അസൈലത്തെയും പരിപാലിക്കുവാൻ മനസ്സുകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥാപകപിതാവിനോട് ചേർന്ന് സ്ഥാപനത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും വളർച്ചയിൽ അമ്മ വഹിച്ച പങ്ക് മഹത്തരമായിരുന്നു. വി.യൗസേപ്പ് തങ്ങളെ ഭരമേല്പിച്ച അഗതികളായ മക്കളുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥം ധർമ്മപിരിവിനുപോകുക എന്നത് ഒരു ജീവിതനിയമം പോലെ അവർ കരുതി. “സാധുക്കളുടെ സംരക്ഷണയേയും കൈവശമുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ലോഭത്തെയും കൃഷിക്ക് വല്ലപ്പോഴും പിഴ വന്നേക്കാമെന്നുള്ളതിനെയും പ്രമാണിച്ചും എളിമപ്രവൃത്തിയായും ആണ്ടുതോറും സൗകര്യംപോലെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും ഈരണ്ടുപേർ പോയി കുറെയെല്ലാം മുതൽ ശേഖരിക്കേണ്ടതാണ്.”⁹ ഇതിൻ പ്രകാരം സിസ്റ്റേഴ്സ് പിരിവിന് പോയിരുന്നു. വെളിയനാട്, പുളിങ്കുന്ന്, കൈനടി, കുമരങ്കരി, കായൽപ്പുറം തുടങ്ങി പല പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും ജോസഫീനാമ്മയും റീത്താമ്മയും പിരിവിനു

പോയിരുന്നു. അക്കാലത്തു പണത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് കൊയ്ത്തുകാലങ്ങളിലാണ് കൂടുതലും പിരിവ് നടത്തിയിരുന്നത്. ചില വീടുകളിൽ നിന്ന് ഒരിടങ്ങഴി തോമ്പോ (പേറ്റി ഉണങ്ങാത്ത നെല്ല്) അഞ്ച് അണയോ വരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് നടത്തിയിരുന്ന യാത്ര ഏഴും എട്ടും ദിവസങ്ങൾ വരെ നീണ്ടു പോയിരുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ മറുത്തിലോ, അറിയുന്ന വീടുകളിലോ അന്തിയുറങ്ങി അവർ നൽകുന്ന ഭക്ഷണം കഴിച്ച് യാത്രയിലുണ്ടായിരുന്ന ക്ലേശങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കായി ഭിക്ഷയെടുക്കാൻ തക്കവിധം പൂൽക്കൂട്ടിൽ ജാതനായ ക്രിസ്തുവിൽ നിറഞ്ഞ ദാരിദ്ര്യചൈതന്യം നെഞ്ചോടു ചേർത്ത അമ്മ തന്റെ ദരിദ്രരായ മക്കൾക്കൊപ്പം ദരിദ്രയായ് ജീവിച്ചു.

4

എസ്.ജെ.സി. യിൽ ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിനിണങ്ങിയ പരിശീലക

“കുശവന്റെ കയ്യിൽ കളിമണ്ണുപോലെയാണ് സ്രഷ്ടാവിന്റെ കൈകളിൽ മനുഷ്യർ; അവിടുന്ന് തന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് അവർക്ക് നൽകുന്നു” (പ്രഭാ. 33/13).

തന്റെ സൂക്ഷത്തിന് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മക്കൾ നല്ല സന്യാസിനികളായി മാതൃകാപരമായി ജീവിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അമ്മ ദിവ്യനാമനോടുള്ള വ്യക്തിബന്ധത്തിൽ ആഴപ്പെടുവാൻ തന്റെ മാതൃകാ ജീവിതത്തിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചു.

“ ഞാനുറങ്ങി; പക്ഷേ എന്റെ ഹൃദയം ഉണർന്നിരുന്നു” (ഉത്ത. 5:2) എന്ന മണവാട്ടിയുടെ സ്നേഹോജ്ജ്വലമായ അനുഭവം സ്വന്തമാക്കുവാൻ രാത്രിയിൽ ഉറക്കം തെളിയുമ്പോഴൊക്കെ ജനാലയുടെ ഇടയിൽക്കൂടി ദിവ്യനാമനെ നോക്കി സ്നേഹസംഭാഷണം നടത്തണമെന്ന് നോവിഷ്യേറ്റുകാരെ പഠിപ്പിച്ച അമ്മ, മറിയത്തെപ്പോലെ ഈശോയുടെ പാദാന്തികത്തിൽ ധ്യാനനിമഗ്നയായി എങ്ങനെ ഇരിക്കണമെന്ന് മൗനമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു കാണിക്കുകയും പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സന്യാസവൃത്തി എന്ന പുസ്തകം ക്ലാസ്സുകൾ നൽകുന്നതിനായി അമ്മ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

സുവിശേഷ ഭാഗ്യങ്ങളുടെ കലവറയും കലാക്ഷേത്രവുമാണ് ഓരോ സമർപ്പിതകുടാരവുമെന്ന അമ്മയുടെ ഉറച്ച ബോധ്യമാണ് ദീർഘവർഷങ്ങൾ സന്യാസ ശിക്ഷണം നൽകുവാൻ അമ്മയ്ക്ക് പ്രചോദനമേകിയത്. അനേകരുടെ നിലവിളിക്കുത്തരമായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവർക്ക് കാലഘട്ടത്തിനനുയോജ്യമാംവിധം അമ്മ പരിശീലനം നൽകി (cfr.vc. 20).

ഗുരുത്തിയമ്മ ശിഷ്യരോടൊപ്പം

4.1 ആരാധനാപരവും ധ്യാനപരവുമായ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം

“സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും ഗാനങ്ങളാലും ആത്മീയഗീതങ്ങളാലും പരസ്പരം സംഭാഷണം ചെയ്യുവിൻ. ഗാനാലാപങ്ങളാൽ പൂർണഹൃദയത്തോടെ കർത്താവിനെ പ്രകീർത്തിക്കുവിൻ. എപ്പോഴും എല്ലാറ്റിനും വേണ്ടി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവായ ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞതയർപ്പിക്കുവിൻ.” (എഫേ. 5: 19-20)

ദിവ്യകാരുണ്യ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതമാണ് അമ്മ അർത്ഥിനികളെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നത്. നമുക്കായ് മുറിക്കപ്പെടുന്നവനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും കൂടെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ട് വി. ബലിയിൽ പങ്കെടുക്കണം. വി. കുർബാനയ്ക്ക് ശേഷം സ്ഥാപകപിതാവ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുംവിധം 15 മിനിട്ട് ഉപകാരസ്മരണ നടത്തണം. ദൈവത്തിന് മറ്റൊരു പേരു കൊടുത്താൽ അത് 'നമ്മ' എന്നായിരിക്കും എന്ന് അമ്മ പഠിപ്പിച്ചു. പരമനന്മയായ ദൈവത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ ശീലിപ്പിച്ചു. ഉണരുമ്പോൾതന്നെ ദിവ്യനാമനെ കണ്ട് ആശീർവാദം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷമേ മറ്റ് കൃത്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാവൂ എന്ന് പഠിപ്പിച്ച അമ്മ ഈ കാര്യത്തിൽ മക്കൾക്കിടയിൽ ഒരു മത്സരബുദ്ധി ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും അമ്മതന്നെയായിരുന്നു ആദ്യം ദിവ്യകാരുണ്യനാമനിൽനിന്നും ആശീർവാദം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. ഏതാവശ്യത്തിലും പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിലും ചാപ്പലിൽചെന്നു മുട്ടിന്മേൽനിന്ന് കൈകൾകുപ്പി ദിവ്യനാമനിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ അമ്മ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഈശോയുടെ സാന്നിധ്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള നിരന്തര ധാരണയും പരി. കന്യകാ മറിയത്തോടുള്ള ഭക്തിയും സന്യാസ പരിശുദ്ധിയിലും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിലും വളരുന്നതിന് ഏറ്റം സഹായകമാണ് എന്ന് പഠിപ്പിച്ച അമ്മ കന്യകാലയ മര്യാദകളടങ്ങിയ ഒരു സന്യാസ സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ സജീവശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സന്യാസോചിതമല്ലാത്ത സംസാര രീതികൾ തന്റെ ഭവനത്തിലുണ്ടാകുവാൻ ആരെയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരാൾ പറയുന്നതുകേട്ട് മറ്റൊരാളെ വിധിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ദൈവിക ജ്ഞാനം അമ്മയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. കലഹ പ്രിയർക്ക് തക്കതായ താക്കീതുകൾ നൽകാനും സന്യാസോചിതമായ ശിക്ഷണങ്ങൾ നൽകാനും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പാണ്ഡിത്യത്തെക്കാൾ അമ്മയിൽ

നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നത് ജീവിതമാതൃകയായിരുന്നു. ആത്മാവിൽനിന്നും വരുന്ന വാക്കുകളുടെ ശക്തികൊണ്ടായിരുന്നു സന്യാസ ശിക്ഷണം നൽകിയിരുന്നതും സഹസന്യാസ്തർക്ക് പ്രചോദനമേകിയതും.

4.3 നിയമാനുഷ്ഠാനം

“നിയമം പാലിക്കുന്നത് നിരവധി ബലികൾ അർപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്.” (പ്രഭാ. 35:1).

ക്രമപാലനത്തിൽ നിഷ്ഠ പുലർത്തിയിരുന്ന അമ്മ മാതൃ സഹജമായ സ്നേഹത്തോടെ സഹോദരിമാരുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തിയിരുന്നു. മണിയുടെ ശബ്ദം ദൈവസ്വരമായി കരുതിയ അമ്മ, ഉണർത്തുമണിയടിക്കുമ്പോൾ കട്ടിലിന് തീ പിടിച്ചാലെന്നപോലെ എഴുന്നേൽക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. സന്യാസ ഭവനങ്ങളുടെ അകത്തളങ്ങളെ പവിത്രമാക്കിയ മൗനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത അമ്മ ജീവിതത്തിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചു. ആന്തരികമൗനം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു അമ്മ. ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചു നടക്കരുത് എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനൊപ്പം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തും സമയത്തും മൗനം ലംഘിച്ചാൽ ശിക്ഷ നൽകി കാര്യങ്ങളോടെ തിരുത്തൽ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

നമ്മുടെ ശബ്ദം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഹോദരിക്ക് തടസ്സമാകരുത് എന്നതിന്മേൽ ഉപവിയെ പ്രതി മൗനം പാലിക്കണം എന്നായിരുന്നു അമ്മയുടെ ഉപദേശം. അമ്മയുടെ നിയമാനുഷ്ഠാന നിഷ്ഠയെ സി. ഫെലിക്സ് ഇപ്രകാരം സ്മരിക്കുന്നു. രാത്രി ജപം കഴിഞ്ഞ് നോവിസസ് ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞ് ഒരു ബഹളം കേട്ടപ്പോൾ ജനാലയിൽക്കൂടി നോക്കി. ഒരു പാമ്പ് കോഴിക്കൂട്ടിൽ കയറി. മാർഗരറ്റമ്മ ജോസഫീനാമ്മയുടെ അനുവാദത്തോടെ തോക്കുകാരനെ വിളിച്ച് പാമ്പിനെ കൊന്നു. ജോസഫീനാമ്മ സംഭവസ്ഥലത്തു പോകാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഞങ്ങളെ അതിശയപ്പെടുത്തി. ഞങ്ങൾ അതേക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അമ്മ

വന്ന് കണ്ണടക്കത്തിനെതിരായും രാത്രിയിലെ കഠിനമിണ്ടടക്കത്തിനെതിരായുമുള്ള ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് തിരുത്തലുകൾ തന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഞങ്ങൾ മുട്ടുകുത്തി ക്ഷമ ചോദിച്ച് നിലം ചുംബിച്ചു. ഉപവിയെപ്രതി നമ്മൾ മിണ്ടടക്കം പാലിക്കേണ്ടവരാണ്, ഈ ഭവനത്തിൽ ഈ സമയത്ത് ആരെങ്കിലുമൊക്കെ ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുകയും ദൈവത്തെ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരാണ്, നമ്മുടെ മൗനലംഘനം കൊണ്ട് അവർക്ക് തടസ്സമുണ്ടാകരുത് എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞുതന്നത് ഇന്നും ഓർമ്മിക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ പോകുന്ന സമയത്ത് ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത് വന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ നിയമം ലംഘിച്ചതിനാൽ ഇന്നു കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കേണ്ട എന്ന്. ഞങ്ങൾ സങ്കടത്തോടെ പള്ളിയിൽ പോയി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ അമ്മ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്ന് വി.കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമായി. ശിക്ഷണത്തോടൊപ്പം കാരൂണ്യം കാണിക്കാനും അമ്മ മടിച്ചിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തസ്, ഈസ്റ്റർ ദിനങ്ങൾ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കപ്പെടുന്ന ദിനങ്ങളാകയാൽ ഈ ദിനങ്ങളിൽ ഭക്തകൃത്യങ്ങൾ നിർബന്ധമായും അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് അമ്മ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. സമൂഹപ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അടുത്ത ഒരുകുമായി അഞ്ചുമിനിറ്റ് മുമ്പെങ്കിലും ചാപ്പലിൽ എത്തണമെന്ന് അമ്മയ്ക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

4.4 ശുദ്ധ മനഃസാക്ഷി

സാമ്പാർശ്വീക പുണ്യങ്ങളുടെ അഭ്യസനത്തോടൊപ്പം പ്രത്യേക ആത്മശോധന. അധികാരികളോടുള്ള തുറവി, കൂടെ കൂടെയുള്ള കുമ്പസാരം ഇവ ശുദ്ധമനഃസാക്ഷിയുടെ രൂപീകരണത്തിന് ആവശ്യമാണെന്ന് അമ്മ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ കഷ്ടതകളും ദുഃഖങ്ങളും അമ്മ അറിയുകയും അവർക്കായ് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സമൂഹത്തിന്റെ സമ്പത്ത് അവർക്കായ് ഉപയോഗിക്കാൻ അമ്മ ഒരി

ക്കലും തയ്യാറായില്ല. ഒരു സമർപ്പിത തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലും ടെയും പരിഹാര ജീവിതത്തിലുമടയുമാണ് തന്റെ കുടുംബത്തെ സഹായിക്കേണ്ടത്. മറിച്ച് ചെയ്താലുള്ള ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി നോവീസസിനെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇത് പറയാൻ അമ്മയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് പുത്തൻചിറയിൽ ബഹു. മറിയം ത്രേസ്യമ്മയുടെ കൂടെയായിരുന്നപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കുണ്ടായ അനുഭവമാണ്. മഠത്തിലെ നെല്ലുകുത്തുകാരിയായിരുന്ന സ്ത്രീ മരണാസനയായി കിടന്നപ്പോൾ അവരെ സന്ദർശിച്ച് നന്മരണത്തിന് ഒരുക്കുവാൻ മറിയം ത്രേസ്യമ്മയോടൊപ്പം ജോസഫീനാമ്മയെയും കൊണ്ടുപോയി. മരണസമയത്ത് ആ സ്ത്രീ അനുഭവിച്ച മനോവിഷമം വളരെയേറെ ആയിരുന്നു. ഈ വിഷമത്തിന്റെ കാരണം മറിയം ത്രേസ്യമ്മക്ക് വെളിപ്പെട്ടുകിട്ടി. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ച് ശാന്തമായി അവരെ നല്ല മരണത്തിന് ഒരുക്കി. അവർ തിരികെ പോന്നപ്പോൾ ആ സ്ത്രീക്കുണ്ടായ അനുഭവം എന്താണെന്ന് മറിയം ത്രേസ്യമ്മ ജോസഫീനാമ്മയ്ക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. ആ സ്ത്രീ ജോലിക്കു വന്നിരുന്ന കാലഘട്ടങ്ങളിൽ പല പ്രാവശ്യം അരിയും നൂറുക്കരിയും അനുവാദമില്ലാതെ കിഴികെട്ടി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. മരണസമയത്ത് പിശാച് കിഴികാണിച്ച് ആ സ്ത്രീയെ ഭയപ്പെടുത്തി. നിനക്ക് രക്ഷയില്ല എന്നുപറഞ്ഞ് നിരാശപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. അതാണ് ആ സ്ത്രീയുടെ മനോവിഷമത്തിന് കാരണമായത്. 1 തിമോ. 5:24-25 ൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു “ചിലരുടെ പാപങ്ങൾ നേരെ ന്യായവിധിയിലേക്കു നയിക്കുംവിധം പ്രകടമാണ്. മറ്റു ചിലരുടെ പാപങ്ങളാകട്ടെ, കുറെക്കഴിഞ്ഞേ വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ.

4.5 ശുദ്ധ നിയോഗം

നല്ല നിയോഗം എല്ലാ ജോലിവേലകളിലും വയ്ക്കണം എങ്കിലേ ഫലം ലഭിക്കൂ എന്ന സ്ഥാപകപിതാവിന്റെ ഉപദേശം അമ്മ പ്രാവർത്തികമാക്കിയിരുന്നു. മുറ്റത്തെ പുല്ലു പറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ കളകൾ പരിച്ചുകളയണമേ.. നട കയറുമ്പോൾ അങ്ങു സൂഷ്ടിച്ച ആത്മാക്കളെയെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തി

ലേക്ക് ആനയിക്കണമേ. നട ഇറങ്ങുമ്പോൾ അങ്ങു സൃഷ്ടിച്ച ആത്മാക്കൾ ഒന്നുപോലും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു പോകരുതെ എന്നു നിയോഗം വയ്ക്കണമെന്നും പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കൾക്കുംവേണ്ടി സത്കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത് കാഴ്ചവയ്ക്കണമെന്നും അമ്മ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. തികളാഴ്ച ദിവസം ഉല്ലാസത്തിന് മുമ്പ് ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഗാനമാണ് ആലപിച്ചിരുന്നത്. ഉദാ. മൽപ്രിയ സ്നേഹിതരേ.....

4.6 സമചിത്തത

സർവ്വസംഗപരിത്യാഗികളായ സന്യാസികൾ പുലർത്തേണ്ട സമചിത്തതയെക്കുറിച്ചും അമ്മ അർത്ഥിനികളെ പഠിപ്പിച്ചു. ഒരു സന്യാസിനി തന്റെ സന്തോഷം മറ്റുള്ളവരുടെ നാവിൻതുമ്പിലല്ല കണ്ടെത്തേണ്ടത്. സുഖദുഃഖങ്ങൾ, എല്ലാമറിയുന്ന ദൈവത്തിൽനിന്ന് സ്വീകരിച്ച്, ഏകാഗ്രചിത്തരായ് ദൈവത്തിലേക്ക് വളരണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഉള്ളതിലധികം മേന്മ ഭാവിക്കാതെ കർത്താവിൽ ആനന്ദിക്കുന്നവളും അഭിമാനിക്കുന്നവളും കർത്താവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നവളുമായി ഒരു സന്യാസിനി രൂപം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. നിത്യാനിത്യാവിവേചനം കൈവരുത്തുന്ന ഈ പുണ്യപരിശീലനം സന്യാസികൾക്ക് ആവശ്യമാണ്. നാമഹേതുകതിരുന്നാളുകൾ, ജൂബിലി തുടങ്ങിയ ആഘോഷങ്ങളിലെല്ലാം മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ പുകഴ്ത്തി സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ ചേമ്പിലയിൽ വീഴുന്ന വെള്ളം പോലെ കരുതാനും സ്തുതിപ്പിലും നിന്ദനത്തിലും ഒരുപോലെ സമചിത്തത പാലിക്കാനും അമ്മ പരിശീലിപ്പിച്ചു.

4.7 പ്രായശ്ചിത്തം

പ്രായശ്ചിത്തവും പരിഹാരവും അനുഷ്ഠിക്കാൻ വിളി ലഭിച്ച സന്യാസികൾ ദൈവമഹത്യാത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും തങ്ങളുടെ പാപപരിഹാരത്തിനുമായി പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന് അമ്മ ഉപദേശിക്കുകയും സ്വജീവിതത്തിലൂടെ മാതൃകയാവുകയും ചെയ്തു. പ്രായശ്ചിത്താരൂപി സമു

ഹാംഗങ്ങളിൽ വളർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി നോമ്പിലെ വെള്ളിയാഴ്ചദിവസങ്ങളിൽ ഊട്ടുമുറിയിൽ അത്താഴസമയത്ത് എളിമയുടെ സൂചനയായി പാത്രവുമായി ഓരോരുത്തരുടേയും അടുത്തുചെന്ന് ഭക്ഷണം ഇരന്നുവാങ്ങി മുട്ടിന്മേൽനിന്ന് കഴിക്കുക, ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവസ്മരണ നിലനിർത്താൻ എളിമയുടെ പാഠം പഠിക്കാൻ ഈശോ ശിഷ്യരുടെ കാൽപാദം ചുംബിച്ചതുപോലെ സഹോദരിമാരുടെ കാൽപാദം ചുംബിക്കുക. ഈശോയുടെ കരണത്തടിച്ചതിന്റെ അനുസ്മരണക്കായി കണത്തടി സ്വീകരിക്കുക. കൈവിരിച്ചുപിടിച്ചുനിൽക്കുക, ചമ്മട്ടിയടിക്കുക എന്നിവ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അമ്മ മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയായിരുന്നു. ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ വ്യക്തിപരമായ ചില പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ അധികാരികളുടെ അനുവാദത്തോടെ ചെയ്യാൻ അമ്മ പഠിപ്പിച്ചു. ഉദാ. ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കൽ, രാത്രിയിൽ കൂടുതൽ സമയം ചാപ്പലിൽ ചെലവഴിക്കുക, ശാരീരിക ദണ്ഡനങ്ങൾ (ചമ്മട്ടിയടി, മുളളരഞ്ഞാണം) ആദിയായവ. പ്രാർത്ഥനാ സമയങ്ങളിൽ ചാപ്പലിൽ എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടുകാണിച്ചാൽ ചാപ്പലിന്റെ നടുവിൽ മുട്ടുകുത്തി ക്ഷമ ചോദിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു താമസിച്ചുവന്നാൽ മുവിൽ വന്ന് മുട്ടുകുത്തി നിലം ചുംബിച്ചതിന് ശേഷമേ സ്വസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പോയിരുന്നുള്ളൂ.

സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിൽ സഹനങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ അവയുടെ യോഗ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ദൈവസ്തുതിക്കും മഹത്വത്തിനുമായി കാഴ്ചവെയ്ക്കണം എന്നും അമ്മ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. സി. ജെസ്സിയുടെ ഒരു സാക്ഷ്യം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: കൈപ്പുഴപ്പള്ളിയിൽനിന്ന് വി.കുർബാന കഴിഞ്ഞ് നടന്നുവന്ന് ക്ഷീണിതയായി കപ്പേളയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു ഈശോ കുരിശുചുമന്ന് ചോര ഒലിച്ചു മടുത്തു മലമുകളിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആരും കസേര ഇട്ടുകൊടുത്തില്ല. കുരിശിലാണ് കിടത്തിയത് എന്ന് പറഞ്ഞ് ഈശോയുടെ മണവാട്ടി മണവാളനോട് അനുരൂപയാകേണ്ടതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുതന്നു.

4.8 അധികാര വിധേയത്വം

“ഓരോരുത്തനും മേലധികാരികൾക്കു വിധേയനായിരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ അധികാരമില്ല. നിലവിലിരിക്കുന്ന അധികാരങ്ങൾ ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമാണ്.” (റോമ. 13:1). കുരിശുമരണത്തോളം കീഴ്വഴങ്ങിയ മിശിഹായുടെ അനുസരണ ചൈതന്യം അമ്മയിൽ വിളങ്ങിനിന്നിരുന്നു. അധികാരികളെ അനുസരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെതന്നെയാണ് അനുസരിക്കുന്നത് എന്ന ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന അമ്മ ഒരിക്കൽപോലും അധികാരികളെ വിമർശിച്ച് സംസാരിച്ചതായി കേട്ടിട്ടില്ല. അഭി. പിതാക്കന്മാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ അമ്മ കാണിച്ചിരുന്ന തീക്ഷ്ണത അസൂയാർഹമായിരുന്നു. ഇഷ്ടത്തിന് വിപരീതമായി വരുന്ന സംഗതികൾ അധികാരികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നത് തലവന്മാർ പറയുന്നതെന്നും ദൈവഹിതമാണ്. അതനുസരിച്ചാൽ നമുക്ക് നന്മയേ വരൂ.

4.9 സ്നേഹവും സാഹോദര്യവും ഒത്തിണങ്ങിയ കുടുംബാരൂപി

സിസ്റ്റേഴ്സ് യാത്രയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ അധികാരികളെ കണ്ട് സ്തുതി ചെയ്തി അല്ലെങ്കിൽ അനുഗ്രഹം വാങ്ങി പോകുന്ന പതിവ് ആദ്യകാലം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ അടുത്തുചെന്ന് സ്തുതി ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അമ്മ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ അനുഗ്രഹിച്ച് പറഞ്ഞുവിടും. യാത്രകഴിഞ്ഞ് വന്ന് സ്തുതി ചെയ്തപ്പോൾ അമ്മ പറയുമായിരുന്നു എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് എന്റെ മനസ്സിനു സമാധാനമായത്. ഞാൻ ഇവിടെ ഇരുന്ന് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. ‘തള്ളക്കോഴി കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊണ്ടു നടക്കുന്നതുപോലെ ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ കരുതൽ അമ്മയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു’.

അന്നന്നത്തെ അപ്പത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്ന കാലത്ത് അരി, ഗോതമ്പ്, ചെറുപയർ, ചുണ്ട്, വാഴയ്ക്ക ഇവയെല്ലാം ഒരുമിച്ച് പാകപ്പെടുത്തി പോഷകാഹാരം നൽകി അംഗങ്ങളുടെ ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിൽ അമ്മ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സന്യാസ ഭവനങ്ങളിലെ ജോലികൾ ദൈവഭവനത്തിലെ ജോലികളായി കാണാൻ ഉപദേശിച്ച അമ്മയ്ക്ക് സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുജോലികളിൽ പ്രായഭേദവും സ്ഥാനഭേദവും ഇല്ലാതെ എല്ലാവരും ഭാഗഭാക്കാകണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ജോലി ചെയ്ത് ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ലഘു ഭക്ഷണം നൽകി ക്ഷീണം മാറ്റാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലുള്ള സിസ്റ്റേഴ്സിനെയും സ്ഥാപനാംഗങ്ങളെയും അമ്മ പ്രത്യേകം കരുതിയിരുന്നു.

4.10 ആതിഥ്യമര്യാദ

വെയിൽ മുത്ത സമയത്ത് തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വന്ന വിശിഷ്ട അതിഥികളെ (പരി. ത്രിതാം) സ്വീകരിച്ച് സൽക്കരിച്ച അബ്രാഹത്തെപ്പോലെ (cf. ഉൽപ്പ. 18:1-3) ആതിഥ്യ മര്യാദ പുലർത്തുന്നതിൽ അമ്മ ബഹുദൂരം മുന്നിലായിരുന്നു. സഹോദരിമാരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ സന്ദർശനത്തിനായി വരുമ്പോൾ അവരെ കണ്ട് വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് അവരോടുകൂടെ അൽപ്പസമയം ചെലവഴിക്കുകയും അവരെ ചാപ്പലിൽ കൊണ്ടുവന്ന് പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നോവിഷ്യറ്റുകാരുടെ ബന്ധുക്കൾ സന്ദർശനാനുവാദമില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ മകളെ കാണണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചാൽ കാഴ്ച മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നിട്ട് നോവിസിനെ തോട്ടത്തിലേക്ക് വിളിച്ച് തങ്ങളുടെ മകളെ കാണാൻ അവസരം നൽകിയിരുന്നു. മറ്റുചിലപ്പോൾ കാഴ്ചമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി മാതാപിതാക്കളെ കാണാൻ അവസരം ഒരുക്കുകയും അവർ സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഓരോരുത്തരെയും വ്യക്തിപരമായി അറിഞ്ഞിരുന്ന അമ്മ തന്റെ സഹോദരിമാരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി നല്ല സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു.

4.11 ഉല്ലാസം

അമ്മയോടൊത്തുള്ള ഉല്ലാസം രസകരമായിരുന്നു. മറ്റു ഉള്ളവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ അമ്മ എല്ലാവരോടും കൂടെ കളിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്ന് 4 മണിക്കൂ കഴിക്കാനൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു അല്ലേ എന്നു പറഞ്ഞ് കണ്ണിമാങ്ങ, ചാവങ്ങ തുടങ്ങിയവ ശേഖരിച്ചുവെച്ചു നൽകിയിരുന്നു. സംസാരവിഷയം സന്യാസപരിധിവിട്ടുപോകാതെ ഇടയ്ക്കിടെ 'ദൈവോർമ്മ' അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ജോസഫീനാമ്മയും അസൈലം പുത്രിമാരും

സ്ഥാപക പിതാവായ ദൈവദാസൻ പുതത്തിൽ തൊമ്മിയച്ചന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പിറന്ന സെന്റ് തോമസ് അസൈലത്തെ വളവും വെള്ളവും നൽകി വളർത്താൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് സെന്റ് ജോസഫ്സ് പുത്രിമാർ. എസ്.ജെ.സി. യുടെ ആരംഭം മുതൽ സഭയുടെയും സ്ഥാപനത്തിന്റെയും ചുടും ചൂരും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ജോസഫീനാമ്മ തന്റെ ജീവിതവും ജീവനും അസൈലത്തിനും എസ്.ജെ.സി.ക്കുമായി സമർപ്പണം ചെയ്തു. അസൈലാംഗങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം 'അമ്മേ' എന്നു വിളിച്ച ജോസഫീനാമ്മ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ അമ്മയായിരുന്നു.

സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെയും അസൈലാംഗങ്ങളുടെയും ആത്മീകവും ഭൗതികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ജോസഫീനാമ്മ വളരെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിരുന്നു. അതായത് ദൈവമഹത്വം, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ, പാപികളുടെ മാനസാന്തരം, സ്വന്തം ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധി, ആരോഗ്യപാലനം, പ്രാർത്ഥനകൾ, ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുകയും എഴുതിക്കൊടുത്ത് ചൊല്ലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അസൈലത്തിലെ കൊച്ചുകുട്ടികളെ വലിയ സ്നേഹവും കരുതലും നൽകി, അവരെ മഠത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് സന്തോഷിപ്പിക്കുമായിരുന്ന അമ്മ, മാതാപിതാക്കൾ ഇല്ലാത്ത കുട്ടികളെ അവരുടെ ഗൃഹാതുരത്വം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ അവരുടെ ബന്ധു

വീടുകളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ അയയ്ക്കുവാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി അസൈലത്തിലെ മുതിർന്ന അംഗങ്ങളിലൊരാളായ കിടാരക്കുഴിയിൽ ചിന്നമ്മ അനുസ്മരിക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും സമഭാവനയോടെ പെരുമാറിയിരുന്ന അമ്മ തെറ്റുകളാൽ തിരുത്തുകയും നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കാഴ്ചമുറിയിൽ വരുന്ന സന്ദർശകരെ കാണാൻ കൂട്ടോടുകൂടി മാത്രം പോകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന അമ്മയുടെ സാന്നിധ്യം വളരെ ഹൃദ്യമായിരുന്നു.

സന്യാസരൂപിയിൽതന്നെ അസൈലാംഗങ്ങളെയും വളർത്തിയ അമ്മ മൗനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അവരെയും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാത്രിജപം മുതൽ രാവിലെ പ്രഭാതഭക്ഷണംവരെയും മൗനം പാലിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ജോലി സമയങ്ങളിൽ അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രം സംസാരിക്കുവാനും ജപമാലചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.

“നിങ്ങളുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും തിന്മയുടെ വാക്കുകൾ പുറപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. കേൾവിക്കാർക്ക് ആത്മീയ ചൈതന്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായി അവരുടെ ഉന്നതിക്കുതകും വിധം നല്ല കാര്യങ്ങൾ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് സംസാരിക്കുവിൻ” (എഫേ4.29).

അസൈലാഗമായ

കിഴക്കേക്കൂറ്റ് ത്രേസ്യമ്മ സ്റ്റീഫൻ

ജോസഫീനാമ്മയെ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ത്രേസ്യമ്മ സ്റ്റീഫൻ, എന്റെ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ, 1968 ജൂലൈ മാസം 16-ാം തീയതി കൈപ്പുഴ അസൈലത്തിൽ ചേർന്നു. ജോസഫീനാമ്മ അന്ന് കൈപ്പുഴ മഠത്തിൽ ഉണ്ട്. അമ്മയ്ക്ക് എനോട് വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു. എനിക്ക് അമ്മയോട് ഏറെ ബഹുമാനവും. അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിലും ശിക്ഷണത്തിലും ഞാൻ 2 വർഷം കൈപ്പുഴ മഠത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം ഞാൻ എഴുതുകയാണ്. മഠത്തിൽ ജോലിക്കായി വരുന്ന എല്ലാവരോടും പ്രത്യേകിച്ച് അസൈലാഗങ്ങളോടും അമ്മയ്ക്ക് വളരെയധികം ആത്മാർത്ഥതയും അനുകമ്പയും കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മഠത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഞാൻ ഒരു ദിവസം അസൈലംകാർക്ക് വെള്ളം കോരാൻ കൂടം കൊടുക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അമ്മ എന്ന വഴിപ്പുരയിൽ മുട്ടുകുത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്, കാരണം കൂടം എന്റെ കൈവശം ആയിരുന്നു. അത്രമാത്രം അസൈലംകാരോട് പരിഗണനയും സ്നേഹവും ആയിരുന്നു അമ്മയ്ക്ക്. പ്രസന്നതയും ശാന്തതയും കളിയാടുന്ന ഒരു മുഖഭാവമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലും ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തിയിലും നിയമാനുഷ്ഠാനത്തിലും അതീവ ശുഷ്കാന്തി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സമൂഹപ്രാർത്ഥനയും കാനോന നമസ്കാരങ്ങളും അധികാരികളുടെ കൽപനകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹോദരിമാർ കർശനമായി അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ബ. അമ്മയ്ക്ക് നിഷ്ഠയും

ണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനായി മണിയടിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം മാത്രം കഴിക്കുക, ഇടസമയങ്ങളിൽ കയറിയിറങ്ങി ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ കർശനമായി പാലിക്കാൻ അമ്മ എല്ലാവരേയും ഉപദേശിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കച്ചിപ്പണിക്കു വന്ന സഹോദരന്മാർക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാൻ താമസിച്ചതിനാൽ എന്നെ ശകാരിക്കുകയും ക്ഷമപറയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്രമാത്രം കരുണ അമ്മ മറ്റുള്ളവരോട് കാണിച്ചിരുന്നു. “ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവന്, ശിഷ്യന് എന്ന നിലയിൽ ഒരു പാത്രം വെള്ളമെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നവന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.” (മത്താ. 10:42)

1970 ജൂൺ 10-ന് ജോസഫീനമ്മ അന്ത്യകുദാശകളെല്ലാം സ്വീകരിച്ച് ശാന്തമായി കർത്താവിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് ലഭിച്ചു. അമ്മ മരിച്ച് ഏറെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഒരു ദിവസം രാത്രി സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അമ്മ എന്നോട് സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ കുശിനിയിലേക്കു കയറുന്ന വാതിലിൽ ചാരി പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അമ്മ വലിയ ഗേറ്റ് കടന്ന് നടന്നു വരുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചു ജോസഫീനമ്മ ആണല്ലോ ഈ വരുന്നത്, അമ്മ മരിച്ചുപോയതല്ലേ. എങ്കിലും എനിക്ക് പേടി തോന്നിയില്ല. അമ്മ നടന്ന് പഴയ സ്റ്റോർ റൂമിന്റെ മുമ്പിലുള്ള നട കയറിയ ഉട്ടുമുറിയുടെ വരാന്തയിലൂടെ നടന്നുവരുന്നതു ഞാൻ നോക്കി നിന്നു. എന്റെ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ എന്നോട് പറയുകയാണ്, മോളെ എന്റെ കൈയ്യിൽ ഒന്നു പിടിക്കാമൊ നമുക്ക് ആ മുറ്റത്തേയ്ക്ക് പോകാം എന്ന്. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു. അമ്മ മരിച്ചു പോയതല്ലേ എന്ന്, അപ്പോൾ അമ്മ പറയുകയാണ് ഞാൻ മരിച്ചു പോയതാണ്, നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാൻ ഞാൻ വന്നതാണ്. ഞാൻ അമ്മയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചിട്ട് കൈതെന്നിപ്പോകുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. ദേഹം മുഴുവൻ മെഴു

കിനു തുല്യം. മൊത്തം ശരീരം മെഴുകുപോലെ. മുഖഭാവവും സ്വരവും, നടപ്പും പഴയതുപോലെ. ഇത് ജോസഫിനാമ്മ തന്നെയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റുമായിരുന്നു. മുറ്റത്തു നിന്നും തിരിച്ചു പോരുന്ന വഴി എനോട് പറയുകയാണ് മോളെ ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി ഒത്തിരി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഞാൻ ഇതു പറയാൻ വന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഞാൻ മുളി സമ്മതിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ ആദ്യം നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ എന്റെ കൈ വിട്ടിട്ട് അമ്മ പറഞ്ഞു മോളേ ഇവിടെ നിന്നോ ഞാൻ പോകുകയാണ്. അമ്മ വന്ന വഴിയെ തന്നെ തിരിച്ചു പോയി. ഗേറ്റ് കടന്നു വഴിയിൽ എത്തുന്നതുവരെ ഞാൻ നോക്കി നിന്നു.

ഈ ദർശനം ഒരു മായാത്ത മുദ്രപോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഏകദേശം 25 വർഷമെങ്കിലും ആയിക്കാണും എനിക്ക് ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ട്. അന്നു മുതൽ ഞാൻ മുടക്കം കൂടാതെ ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി ജപമാല ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അമ്മ ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശുദ്ധരോടൊത്ത് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്ന്

Thresiamma Stephen Kizhakkekuttu
Asylum.

19/3/2020

**അമ്മ അസൈലാംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച സുകൃത ജപങ്ങളും
പ്രാർത്ഥനകളും**

“മറിയമേ മാതാവേ നല്ല അമ്മേ, എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങേ തിരുക്കുമാരന് ഇഷ്ടമുള്ള ഇരിപ്പിടമാക്കണമെ”.

‘ഈശോയുടെ തിരുവിലാവിലെ രക്തമേ, വെള്ളമേ എന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കണമേ’.

‘എന്റെ ദൈവമേ നിന്നിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു’.

‘എന്റെ ഈശോയെ നിന്നിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു’

‘എന്റെ ഈശോയെ നിന്നിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെടുന്നു’.

‘ഈശോയെ കൃപ’. (കൃപക്കൊന്ത). (കൃപ - മാനുഷിക ജീവനിലേയ്ക്ക് ദൈവികജീവൻ കലരുന്നതാണ് കൃപ)

‘എന്റെ ഈശോയെ എന്റെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കണമേ. എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ’. (അനുഗ്രഹക്കൊന്ത).

ഈശോമിശിഹായുടെ 5 തിരുമുറിവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന.

1. എന്റെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ അങ്ങേ ഇടത്തെ തൃപ്പാദത്തിലുള്ള തിരുമുറിവിനെ ഞാൻ വണങ്ങി നമസ്കരിക്കുന്നു. എന്റെ ദിവ്യ രക്ഷിതാവേ അങ്ങേ തൃപ്പാദത്തിങ്കൽ അങ്ങ് അനുഭവിച്ച പീഡയെക്കുറിച്ച് മേലാൽ പുണ്യവഴിയിൽ നിന്റെ തൃപ്പാദത്തിന്റെ ചുവട്ടടിയെ നടപ്പാൻ കൃപ ചെയ്യേണമെ.

2. എന്റെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ അങ്ങേ വലത്തെ തൃപ്പാദത്തിലുള്ള തിരുമുറിവിനെ ഞാൻ വണങ്ങി നമസ്കരിക്കുന്നു. എന്റെ ദിവ്യ രക്ഷിതാവേ ഈ തൃപ്പാദത്തിങ്കൽ നീ അനുഭവിച്ച പീഡയെക്കുറിച്ച് അടിയനും അടിയന്റെ സംബന്ധക്കാർ, ഉപകാരികൾ, സ്നേഹിതർ മുതലായവരേയും നിന്റെ

വേദപ്രമാണത്തിന്റെ വഴിയിൽ വ്യത്യസ്തം കൂടാതെ സ്ഥിരമായിരിക്കാൻ കൃപ ചെയ്യണമെ.

3. എന്റെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ നിന്റെ ഇടത്തെ തൃക്കൈയിലുള്ള തിരുമുറിവിനെ ഞാൻ വണങ്ങി നമസ്കരിക്കുന്നു. എന്റെ ദിവ്യരക്ഷിതാവേ ഈ തൃക്കൈയിൽ നീ അനുഭവിച്ച പീഡയെക്കുറിച്ച് അടിയന്റെ ദുഷ്ക്രിയകളായ പാപങ്ങളൊക്കെയും പൊറുത്ത് സൽക്രിയകളാൽ നിനക്ക് ഊഴിയം (ശുശ്രൂഷ) ചെയ്യാൻ കൃപ ചെയ്യണമെ.

4. എന്റെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ നിന്റെ വലത്തെ തൃക്കൈയിലുള്ള മുറിവിനെ ഞാൻ വണങ്ങി നമസ്കരിക്കുന്നു. എന്റെ ദിവ്യരക്ഷിതാവേ ഈ തൃക്കൈയിൽ നീ അനുഭവിച്ച പീഡയെക്കുറിച്ച് നിന്റെ പരിശുദ്ധ പത്നിയായ തിരുസഭയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പ, കർദ്ദിനാളന്മാർ, മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ, മെത്രാന്മാർ, മുനിശ്രേഷ്ഠന്മാർ, ഗുരുക്കന്മാർ, ആദിയായവരേയും നിന്റെ വിശേഷ ഇഷ്ടപ്രസാദത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കാൻ കൃപ ചെയ്യണമെ.

5. എന്റെ കർത്താവീശോമിശിഹായെ നിന്റെ തിരുവിലാപിലുള്ള തിരുമുറിവിനെ ഞാൻ വണങ്ങി നമസ്കരിക്കുന്നു. എന്റെ ദിവ്യരക്ഷിതാവേ, പാപികളും നന്ദികെട്ടവരുമായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ അറുതിയില്ലാത്ത സ്നേഹത്തേയും തിരുഹൃദയത്തേയുംകുറിച്ച് പാപദുർഗുണങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധമാക്കി അതിലുള്ള ലൗകികാശകളേയും വേണ്ടാത്ത നിരൂപണങ്ങളേയും ക്രമമില്ലാത്ത അഭിപ്രായങ്ങളേയും കഴുകി വിശുദ്ധീകരിച്ച് നല്ലമരണം പ്രാപിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാൻ കൃപ ചെയ്യണമെ.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അസൈലാംഗങ്ങളിൽ ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഇപ്പോഴും ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ ഭക്തിപൂർവ്വം ചൊല്ലുന്നുണ്ട്.

5

വി. യൗസേപ്പ്, ഉദ്യാനപാലകൻ

“എന്റെ പ്രാണപ്രിയൻ തന്റെ ഉദ്യാനത്തിലേക്ക്, സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ തടങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി; തന്റെ ആട്ടിൻപറ്റത്തെ മേയ്ക്കാനും, ലില്ലിപ്പൂക്കൾ ശേഖരിക്കാനും തന്നെ. ഞാനെന്റെ പ്രിയന്റേതാണ്; എന്റെ പ്രിയൻ എന്റേതും. അവൻ ആട്ടിൻപറ്റത്തെ ലില്ലികൾക്കിടയിൽ മേയ്ക്കുന്നു.” (ഉത്തമ. 6:2-3)

വി. യൗസേപ്പിതാവിനെ അനുകരിക്കുകയും ഏത് ആവശ്യത്തിലും അവിടുത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥശക്തിയിൽ അഭയം തേടുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് ജോസഫിനാമ്മയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവാച്യമായ ഒരു സന്യാസാനുഭവമായിരുന്നു.

സ്ഥാപകപിതാവായ തൊമ്മിയച്ചൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു “എനിക്ക് പരിശുദ്ധന്മാരോട് ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അത് അൽപം കൂടുതലായിട്ടുള്ളത് വി. യൗസേപ്പിതാവിനോടായിരിക്കുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം തന്നെ ഒരഗതി ആയതുകൊണ്ടും ടി സ്ഥാപനവും അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ച് അനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സഭയും അധികവും അഗതികളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കയാലും യൗസേപ്പിതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു സഭവേണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം”¹⁰. ബ. അച്ചന്റെ ആഗ്രഹം

പോലെതന്നെ ജോസഫീനാമ്മയും ആദ്യ അംഗങ്ങളും വി.യുസേപ്പിതാവിനെ സ്വന്തം പിതാവിനെയെന്നപോലെ സ്നേഹിച്ച് ആദരിച്ചിരുന്നു.

വി. യുസേപ്പിതാവിന്റെ നാമം പേറിയ അമ്മയെ ആ പുണ്യപിതാവുതന്നെ താൻ കടന്നുപോയ വഴികളിലൂടെ, അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ കനത്ത ഇരുൾ വഴികളിലൂടെ നയിച്ചു. സ്വപ്നത്തിൽ ദൈവഹിതം കണ്ടെത്തിയ ആ പുണ്യപിതാവ് നിശബ്ദതയുടെ ഏകാന്തതകളിൽ ദൈവസ്വരം കേൾക്കാൻ പരിശീലിപ്പിച്ചു. ആത്മശരീര പരിശുദ്ധിയുടെ പാലകന്റെ കരങ്ങളിൽ ആ അമ്മ തന്റെ മക്കളെ ഭരമേൽപ്പിച്ചു. യുസേപ്പിതാവിന്റെ സന്തോഷസന്താപവഴികൾ തന്നെയായിരുന്നു ഏത് കഠിനവേദനകളിലും അമ്മ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതും സഹോദരിമാർക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാനും ധ്യാനിക്കാനും നൽകിയിരുന്നതും. ഉണ്ണിശോയെയും മാതാവിനെയും സംരക്ഷിച്ച ആ കരങ്ങൾ മറ്റ് ഏത് കരങ്ങളെക്കാൾ ശക്തമാണ് എന്ന് അമ്മ തന്റെ അനുദിന ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു.

‘സ്നേഹഹൃദയശോയെ അങ്ങയുടെ തോട്ടമായ’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന സമൂഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാണ്. എസ്. ജെ. സി. ആകുന്ന തോട്ടത്തിൽ വികസിച്ചു വിരിയേണ്ട മഹത്വമാർന്ന പുഷ്പങ്ങളും സമൃദ്ധഫലങ്ങളുമാണ്, ഉത്കൃഷ്ടമായ സ്നേഹവും, ഭക്തിയും, ജ്ഞാനവും, വിശുദ്ധമായ പ്രത്യാശയും (cf. പ്രഭാ.24:18). ഈ തോട്ടക്കാരന് തീരെ ചേരാത്ത കളകളാണ് ലോകാരൂപിയും, അഹങ്കാരവും, ആത്മീയമന്ദ്രതയും ഒക്കെ. ‘തോട്ടത്തിലെ കള പഠിക്കുന്നതോടപ്പം പ്രസ്തുത കളകളും പഠിച്ചു കളയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാണ് ജോസഫീനാമ്മ ഉപദേശിച്ചിരുന്നത്’.

വി. യൗസേപ്പിന്റെ ശക്തമായ മാധ്യസ്ഥ്യവും പിതാവിനടുത്ത സംരക്ഷണവും എസ്.ജെ.സി.യ്ക്ക് എപ്പോഴും ഉണ്ട് എന്നതിന് പ്രകടമായ ഒരു സംഭവം ബഹു. ആഗസമ്മയുടെയും ബർക്കുമാൻസമ്മയുടെയും അനുഭവത്തിൽനിന്ന് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

“കുറുമുളൂർ സെന്റ് തോമസ് എൽ.പി.സ്കൂൾ upgrade ചെയ്യുന്നതിന് വളരെ നാളായി ആഗ്രഹിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കാലം. കൈപ്പുഴ ആശുപത്രിയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ആലപ്പുഴക്കാരി ഡോ.മിസിസ് ക്ലാരമ്മ തോമസിന്റെ ഭർത്താവ് മിസ്റ്റർ എം.റ്റി. തോമസ് മേത്തംപറമ്പിൽ അവർകൾ തിരുവനന്തപുരം ഡയറക്ടറേറ്റ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായി വളരെ പിടിപാടുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. വളർന്നുവരുന്ന നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന് തന്നാൽ കഴിയുന്ന എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് നമ്മുടെ സ്കൂളിന്റെ കാര്യം പറയുന്നതിനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങുന്നതിനായി ആഗസമ്മ, ബർക്കുമാൻസമ്മ എന്നിവരെ അഭിവന്ദ്യ തറയിൽപിതാവിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് ബഹു. ജോസഫീനമ്മ അയച്ചു. വി. യൗസേപ്പിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പൊയ്ക്കൊള്ളുക ഞാനും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളാം യൗസേപ്പിതാവ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുതരും എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ചുയച്ചു. രാവിലെ അരമനയിൽ ചെന്ന അവർക്ക് പിതാവിനെ കാണാൻ സാധിച്ചത് വൈകുന്നേരമാണ്. അനുവാദം വാങ്ങി വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് കോട്ടയത്തുനിന്ന് ആലപ്പുഴയ്ക്കുള്ള ബോട്ടിൽ കയറി. ഇറങ്ങേണ്ട സ്ഥലംപോലും ഞങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമില്ല, നേരം ഇരുട്ടിതുടങ്ങിയല്ലോ. യാതൊരു പരിചയവും ഇല്ലാത്തസ്ഥലം എന്നൊക്കെ ഓർത്ത് മനസ്സ് വളരെ ഭാരപ്പെട്ടു. വി.യൗസേപ്പിതാവിന്റെ സന്താപസന്തോഷങ്ങളെ ഓർത്ത് പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ സ്തുതിച്ചു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിലെ ഒരു യാത്രക്കാരൻ വന്നു

ചോദിച്ചു, സിസ്റ്റേഴ്സ് നിങ്ങൾ എവിടേയ്ക്കാണ് പോകുന്നത്, എവിടെയാണ് ഇറങ്ങേണ്ടത് എന്ന്. അപരിചിതനായ ഈ വ്യക്തിയോട് എന്തുപറയുമെന്ന് ഉത്കണ്ഠപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാൻ അതിരമ്പുഴപള്ളി വികാരി ചിറ്റൂരച്ചന്റെ സഹോദരനാണ്. നിങ്ങളെ സുരക്ഷിതസ്ഥലത്താക്കാം ഭയപ്പെടേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞ് ആലപ്പുഴയുള്ള ആരാധനമഠത്തിൽ രാത്രി എട്ടുമണി യോടെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി വിട്ടു. വി. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ ഇടപെടലാണ് അവിടെയുണ്ടായതെന്ന് ഞങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. അന്ന് അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. രാവിലെ വി. കുർബാനയും കാപ്പിയും കഴിഞ്ഞ് മിസ്റ്റർ എം.റ്റി. തോമസിന്റെ വീട്ടിൽചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് അദ്ദേഹം തന്ന കത്തുമായി വി. യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലികൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് എത്തി ഡയറക്ടറെ കണ്ടു. അന്നുതന്നെ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോനെയും ചില എം.എൽ.എ. മാരെയും കണ്ട് യാതൊരു തടസ്സവും കൂടാതെ സ്കൂളിനുള്ള അനുവാദവും ലഭിച്ചു. വി. യൗസേപ്പിതാവ് സംരക്ഷകനായി ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായും ബോധ്യമായി. അന്നേ ദിവസം ബഥനി മഠത്തിൽ താമസിച്ചു. പിറ്റേന്ന് കോട്ടയം അരമനയിൽ എത്തി അഭി. തറയിൽ പിതാവിനെ കണ്ട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു. മഠത്തിൽവന്ന് ജോസഫീനാമ്മയോടും സമൂഹാംഗങ്ങളോടും വിവരങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കന്യാവ്രതക്കാരുടെ കാവൽക്കാരനും നമ്മുടെ സമൂഹമദ്ധ്യസ്ഥനുമായ വി.യൗസേപ്പിതാവിന്റെ രൂപത്തിൻ മുൻപാകെ പോയി സന്തോഷാശ്രുക്കളോടെ നന്ദിച്ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചു. ”

“ഞാൻ നിനക്കു മുൻപേ പോയി മലകൾ നിരപ്പാക്കുകയും പിള്ളുവാതിലുകൾ തകർക്കുകയും ഇരുമ്പോടാമ്പലുകൾ ഒടിക്കുകയും ചെയ്തും. നിന്നെ പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ കർത്താവായ ദൈവം ഞാനാണെന്നു നീ അറിയേണ്ടതിന് അന്ധകാരത്തിലെ നിധികളും രഹസ്യധനശേഖരവും ഞാൻ നിനക്കു തരും.” (ഏശ. 45: 2-3)

ഭക്ഷിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാതിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ദൈവ പുത്രനെ പോറ്റിവളർത്തിയ വി. യൗസേപ്പിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം അമ്മ തേടിയത്, ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഒരംശം ഒരു ചെറിയ സഞ്ചിയിൽ നിക്ഷേപിച്ച് വി. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ രൂപത്തിൽ തൂക്കിയിട്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. തക്ക സമയത്തുതന്നെ അതിനു ഫലം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നത് ആദ്യ അമ്മമാരും അർത്ഥിനികളും ഓർമ്മിക്കുന്നു.

അഭി. പിതാക്കന്മാരെ സന്ദർശിക്കുവാൻ അരമനയിൽ പോകുന്നതിനുമുമ്പും കാര്യം സാധിച്ചു തിരികെ വന്നതിനു ശേഷം നന്ദിസൂചകമായും അംഗങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു ചേർത്ത് വി. യൗസേപ്പിനോടുള്ള സന്താപസന്തോഷ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാൻ അമ്മ മുൻകയ്യെടുത്തിരുന്നു.

യൗസേപ്പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ ശക്തിയിലാശ്രയിക്കാൻ അമ്മ പരിശീലിപ്പിച്ച അനുഭവം സി. സിറിൾ ഇപ്രകാരം സ്മരിക്കുന്നു. “ ഒരുദിവസം 3 ചെമ്പ് നെല്ലു പുഴുങ്ങി ഉണങ്ങാനിട്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനക്കായി നോവീസസ് ചാപ്പലിലേയ്ക്ക് പോയ അവസരത്തിൽ ശക്തമായ മഴക്കാരും മഴയും ആരംഭിച്ചതിനാൽ തോമാസ്യമ്മ അവരോട് നെല്ലു വാരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനായി നോവീസസ് പോയപ്പോൾ ജോസഫീനമ്മ ഞങ്ങളെ ചാപ്പലിലേക്ക് വിളിച്ചു. നെല്ലുവരിയിട്ടുപോരെ എന്ന ഞങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനു അക്ഷോഭ്യയാകാതെ ചാപ്പലിൽ കയറാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തോടെ വി.യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള സന്താപസന്തോഷ പ്രാർത്ഥനയും ലുത്തിനിയായും ചൊല്ലി. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മഴക്കാരുമാറി വെയിൽ തെളിയാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതിലൂടെ വി. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യശക്തി അമ്മ ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തി തന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലും പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിലും വി.യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള സന്താപസന്തോഷ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

**ഓർത്തുകൊണ്ടാൽ ഈശോമേരി തന്നയല്ലയോ
സ്വർല്ലോകത്തിൻ താഴുതാക്കോൽ മാമുനിവീരാ**

“വിളിക്കും മുൻപേ ഞാൻ അവർക്ക് ഉത്തരമരുളും, പ്രാർഥിച്ചുതീരുംമുൻപേ ഞാൻ അതു കേൾക്കും.” (ഏശ. 65:24)

വല്ലഭനായ ഈ തിരുക്കുടുംബപാലകൻ ഉണ്ണിയേശുവിന്റെയും പരിശുദ്ധകന്യാമറിയത്തിന്റെയും സംരക്ഷണാർത്ഥം നിശബ്ദനായി നടന്നുനീങ്ങിയ പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ വഴികളാണ് നാം ധ്യാനിക്കുന്ന ഏഴു സന്താപസന്തോഷങ്ങളും, ചൊല്ലുന്ന ത്രിത്വസ്തുതികളും. ഇത് കേവലം ചില കാര്യസാധ്യപ്രാർഥന മാത്രമല്ല, എസ്.ജെ.സി. പുത്രിമാർക്ക് സുവിശേഷഭാഗ്യങ്ങളുടെ ഉദ്യാനത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഏഴു വാതിലുകളാണ്. വി. യൗസേപ്പിനു സുപരിചിതമായ ഈ പാത തന്നെയാണ്, എസ്.ജെ.സി. പുത്രിമാരുടേതും. ഈ സഭക്കൂട്ടത്തെ മാർ യൗസേപ്പ് യഥോചിതം നയിക്കുകയും മേയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (cfr. ഉത്തമ.6:3b)

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തോടുള്ള പ്രാർഥനയും വി.യൗസേപ്പിതാവീനോടുള്ള സന്താപസന്തോഷ പ്രാർഥനയും മാത്തിൽ ഒരിക്കലും മുടക്കം വരുത്തിയിരുന്നില്ല.

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിനെക്കുറിച്ച്

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തോടുള്ള ജപം

സർവ്വതും വശമാകുന്ന ബാവാ തമ്പുരാനെ, നിന്റെ സ്ഥാനക്കാരനായിട്ട് മാർ യൗസേപ്പിതാവിനെ നീ നിയമിച്ചതിനാൽ നിനക്കു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. ഈ മഹിമപ്പെട്ട അതിശയത്തെക്കുറിച്ച് അടിയങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 1 ത്രി.

ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ പുത്രൻതമ്പുരാനെ, നിന്റെ പിതാവിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ മാർ യൗസേപ്പിതാവിനെ നീ തിരഞ്ഞെടുത്തതിനാൽ നിനക്കു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. ഈ മഹിമപ്പെട്ട അതിശയത്തെക്കുറിച്ച് അടിയങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 1 ത്രി.

ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ ശുദ്ധമാക്കി തണുപ്പിക്കുന്ന റൂഹാദക്കുദിശാ തമ്പുരാണേ, നിന്റെ മണവാട്ടിയായ പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീമറിയത്തിന്റെ ഭർത്താവായിട്ട് മാർ യൗസേപ്പിതാവിനെ നീ കല്പിച്ചതിനാൽ നിനക്കു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. ഈ മഹിമപ്പെട്ട അതിശയത്തെക്കുറിച്ച് അടിയങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 1 ത്രി.

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിന്റെ സന്തോഷത്തോടുള്ള അപേക്ഷ

1. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ, അങ്ങേ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഭാര്യയെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ അങ്ങയ്ക്കുണ്ടായ മനോവിഷാദത്താൽ അങ്ങനുഭവിച്ച വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവവചനത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം എന്ന പരമരഹസ്യത്തെ മാലാഖ നിന്നോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ അങ്ങയ്ക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തമ്പുരാണോട് അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

2. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ, ദൈവകുമാരൻ മഹാ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പിറന്നതിനെ കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങനുഭവിച്ച വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും ആ എത്രയും ഭാഗ്യപ്പെട്ട രാത്രിയുടെ മഹത്വങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തമ്പുരാനോട് അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

3. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ, ഈശോ മിശിഹാ ഹൃദയനാചാരത്താൽ ചോരചിന്തിയതിനെ കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങ് അനുഭവിച്ച വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും തന്റെ എത്രയും മാധുര്യമുള്ള തിരുനാമത്തെ കേട്ടപ്പോൾ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തമ്പുരാനോട് അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

4. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ, ശൈമയോൻ എന്ന മഹാത്മാവിന്റെ ദീർഘദർശനത്താൽ നീ അനുഭവിച്ച വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും എണ്ണമില്ലാത്ത ആത്മാക്കളുടെ ഉയിർപ്പും രക്ഷയും അറിഞ്ഞതിനാൽ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തമ്പുരാനോട് അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

5. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ മെസ്രേൻ എന്ന നാട്ടിലേയ്ക്ക് ഓടിയൊളിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ അങ്ങ് അനുഭവിച്ച വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും ഈജിപ്റ്റിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ തകർന്നു നിലത്തു വീഴുന്നതിനെ കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തമ്പുരാനോട് അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

6. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ അർക്കലാവോസ് രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്താൽ അങ്ങ് അനുഭവിച്ച വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും മാലാഖയുടെ അറിയിപ്പാൽ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ ഉറപ്പുഹേതുവായിട്ട് അങ്ങ് അനുഭവിച്ച

സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തന്മൂ
രാനോട് അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

7. എത്രയും വല്ലഭമുള്ള മാർ യൗസേപ്പിതാവേ! ഈശോ
മിശിഹായെ കാണാതെപോയപ്പോൾ അങ്ങ് അനുഭവിച്ച
വ്യാകുലത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവാലയത്തിൽ തന്നെ കണ്ടെത്തി
യതിനാൽ അങ്ങയ്ക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചും
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന നന്മകളെ തന്മൂരാനോട് അപേക്ഷിച്ചു
തരുവിക്കണമെ. 1 ത്രി.

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥന

ഓ! സൗമ്യശീലനും ശക്തിയേറിയവനുമായ സംരക്ഷ
കനെ, ഞാൻ നിന്നോടപേക്ഷിച്ചിട്ട് യാതൊന്നും വ്യർത്ഥമായി
ട്ടില്ലെന്നും വാസ്തവത്തിൽ നിന്നോട് ഭക്തിയുള്ളവരും വിശ്വാ
സത്തോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നവരുമായവരുടെ അപേക്ഷയെ നീ
കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്നും നിന്റെ വിശ്വസ്ത ദാസിയായ വി.
ത്രേസ്യ ഞങ്ങളെ നിശ്ചയമായി അറിയിക്കുന്നതിനെ കേൾക്കു
മ്പോൾ ഞാൻ ഏറ്റവും ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാ
സത്തിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ച് ഇതാ നിന്റെ പക്കൽ ഞാൻ അണ
യുന്നു. ഓ! അമലോത്ഭവ കന്യകയുടെ യോഗ്യമണവാളാ, ഞാൻ
വലിയ ഒരു പാപിയെങ്കിലും നിന്റെ മുമ്പാകെ എന്റെ
പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്താപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈശോ
യുടെ പിതാവെന്ന മഹിമയേറിയ നാമത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്ന നീ എന്റെ എളിയ അപേക്ഷയെ തള്ളിക്കളയരുതെ.
പിന്നെയോ, അതിനെ അനുകൂലമായി കേൾക്കുകയും നിന്റെ
പുത്രനെന്ന് വിളിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയും നിന്നെ
എപ്പോഴും പിതാവിനെപ്പോലെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ഈശോയോട് എനിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു
ണമെ. ആമ്മേൻ.

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള ഗാനം

പോകുവിൻ പോകുവിൻ ജോസഫിന്റെ
പാദത്തിൽ പോകുവിൻ സ്നേഹത്തോടെ
നിത്യപിതാവിന്റെ കാര്യസ്ഥനായ്
പാർത്തലമീ ധന്യൻ പാലിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗഭണ്ഡാഗാരമൊക്കെയുമീ
പുജ്യന്റെ കൈകളിലാകുന്നിതേ
രക്ഷകനോടു താൻ പ്രാർത്ഥിപ്പതു
കല്പന പോലെ നടത്തിടുന്നു.

എന്തൊരു നന്മയും വേണ്ടതെല്ലാം
അന്തരമെന്നിയെ ചോദിക്കുവിൻ
പ്രാർത്ഥിച്ചതൊക്കവേ കിട്ടിയതായ്
കീർത്തിച്ചിടുന്നു വിശുദ്ധ ത്രേസ്യാ

ചരിദ്രങ്ങൾ നീക്കി കുടുംബങ്ങളിൽ
ഐക്യം ലഭിക്കുവാനാശിച്ചവർ
നന്മരണം സിദ്ധിച്ചിടുവാനായ്
ഉള്ളത്തിലാഗ്രഹമുള്ളവരേ!

(പോകുവിൻ...)

6

അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരോടുള്ള ബന്ധം

മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ്

എസ്.ജെ.സി മക്കൾക്ക് ആരംഭം മുതൽ ഉപരിനന്മ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുകയും കരുതലോടെ അവരുടെ വലുതും ചെറുതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്ത വത്സല പിതാവായിരുന്നു ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ്.

1916-ൽ ഏലീശ്വരീച്ചറിയെ (ജോസഫീനാമ്മയെ) പുത്തൻചിറയിലേയ്ക്ക് അദ്ധ്യാപികയായി പറഞ്ഞയക്കാൻ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് മുൻകൈ എടുത്തു. 1928ൽ ജോസഫീനാമ്മയ്ക്ക് സഭാവസ്ത്രം നൽകിയതും 1939 ഡിസമ്പർ 24ന് കോട്ടയം അരമനപ്പള്ളിയിൽ അഭി. പിതാവിന്റെ മെത്രാഭിഷേക രജത ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ച് ജോസഫീനാമ്മയുടെയും തോമാസ്യാമ്മയുടെയും നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനത്തിന് പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചതും അഭി. പിതാവാണ് എന്നത് നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

സഭയുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രേഷിതരംഗമായ കുറുമുള്ളൂർ സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ അനുവാദം നൽകി സ്കൂൾ കെട്ടിടം

വെഞ്ചരിച്ചു തന്നു. കെട്ടിടംപണിക്ക് സാമ്പത്തികഞൈരുക്കം അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ അഭി. പിതാവിനോട് ജോസഫീനാമ്മ സാമ്പത്തിക സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മറുപടിയായി 500 രൂപ നേരത്തെ തന്നിരുന്നല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പിറ്റേദിവസം അഭി. പിതാവ് തന്നെ മഠത്തിനു താഴെ വന്ന് ജോസഫീനാമ്മയെ വിളിപ്പിച്ച് 1000 രൂപ നൽകിയതായി നളാഗമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിതാവിന് എസ്.ജെ.സി. യോടുള്ള കരുതലായിരുന്നു ഇത്.

നാനാവിധ ദുഃഖദുരിതങ്ങളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഈ പുതിയ സമൂഹത്തിന് വലുതായ ഒരു ദൗത്യം നിർവഹിക്കാനുണ്ടെന്ന് പിതാവിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നതായി 1937 മാർച്ച് 3-ാം തിയതി ബഹു.ജോസഫീനാമ്മ പിതാവിനയച്ച കത്തിൽനിന്ന് വെളിവാകുന്നു. സമൂഹാംഗങ്ങളുടെ ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിലും ദൈന്യതയിലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതായി അമ്മ നളാഗമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

1928-ൽ സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ച ജോസഫീനാമ്മ തന്റെ നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനത്തിനായി നീണ്ട 11 വർഷങ്ങൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അഭി.പിതാവിന്റെ ഇടയനടുത്ത സ്നേഹസംരക്ഷണത്തിൽ അസൈലത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം, സഭാംഗങ്ങളുടെ സന്യാസ രൂപീകരണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ, സ്കൂളിന്റെ പ്രധാനാധ്യാപിക എന്നിവയിലെല്ലാം പ്രവൃത്തിപരിചയം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള അവസരമായും സമൂഹത്തിന്റെയും തന്റെയും സമഗ്രവളർച്ചയ്ക്കായി അഭി.പിതാവിലൂടെ നൽകിയ ദൈവപരിപാലനയായും ജോസഫീനാമ്മ കരുതിയെന്ന് അമ്മതന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനത്തിനു ശേഷം ജോസഫീനാമ്മയും തോമാസ്യോമ്മയും കോട്ടയത്ത് അരമനയിൽ പോയി ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ കൊടുക്കുകയും പിതാവ് പ്രതിസമ്മാനമായി ഒരു സുക്രാരി നൽകുകയും ചെയ്തു. ആബേൽ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ കടിഞ്ഞൂൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്ത് അവയുടെ കൊഴു

പുളള ഭാഗങ്ങൾ ദൈവത്തിന് കാഴ്ചവെച്ചു. ആബേലിലും അവന്റെ കാഴ്ചവസ്തുക്കളിലും അവിടുന്ന് 'പ്രസാദിച്ചു'തു പോലെ കോട്ടയം രൂപതയിൽ സ്ഥാപിതമായ വി. യൗസേപ്പിൻ സഭക്കൂട്ടത്തിലെ ആ ആദ്യഫലങ്ങളെ, വി. യൗസേപ്പ് ക്രിസ്തു രാജനു നൽകുന്ന തിരുമുൽക്കാഴ്ചകളായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, പരിഹാരക്കുഞ്ഞാടായ ദൈവപുത്രനു വാസമൊരുക്കാൻ ഒരു സക്രാരിയാണ് പകരം നൽകിയത്. കന്യാസുമങ്ങൾ വളർന്നു വികസിക്കുന്നത് വി. സക്രാരിക്കു മുമ്പിലാണ്.

ക്രിസ്തുവിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട നിർമ്മലയായ വധുവിനെ യെന്ന പോലെ എസ്.ജെ.സി. യിലെ ഓരോ അംഗത്തെയും കാണുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അഭി. പിതാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠത്തിയായ ജോസഫീനാമ്മയ്ക്ക് വളരെ ആശ്വാസം നൽകി. ഇവയെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നും കിട്ടിയ സമാശ്വാസമായി കരുതുകയും ആ നല്ല പിതാവിനോട് തന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും നന്ദി എഴുതിയറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാർ തോമസ് തറയിൽ

“ഇടയനെപ്പോലെ അവിടുന്ന് തന്റെ ആട്ടിൻ കുട്ടത്തെ മേയ്ക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ആട്ടിൻ കുട്ടികളെ കരങ്ങളിൽ ചേർത്ത് മാറോടണച്ച് തള്ളയാടുകളെ സാവധാനം നയിക്കുന്നു” (ഏശ.40.11).

സ്ഥാപകപിതാവിന്റെ മൂതസംസ്കാരത്തിനു ശേഷം നിങ്ങൾക്കൊരു തൊമ്മിയച്ചൻ പോയെങ്കിൽ വേറൊരു തൊമ്മിയച്ചൻ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞ് അന്ന് വൈദികനായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ഈശോയുടെ ദിവ്യകാരുണ്യ ഹൃദയത്തിന്റെ സമാശ്വാസം ശ്രേഷ്ഠത്തിയായിരുന്ന ജോസഫീനാമ്മയ്ക്കും കുട്ടർക്കും ബഹു. തറയിൽ തോമസച്ചനിലൂടെ ലഭിച്ചത് വരും കാലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവിക അരുളപ്പാടായിരുന്നു.

എസ്. ജെ.സി. യെ കെട്ടുറപ്പുള്ള ആദ്ധ്യാത്മകതയിൽ അടിത്തറയിട്ടു വളർത്തുവാനുള്ള ജോസഫീനാമ്മയുടെ പരിശ്രമത്തിൽ തന്നാലാവും വിധം അമ്മയെ സഹായിച്ച പിതാവാണ് മാർ തോമസ് തറയിൽ. സഭയുടെ ചൈതന്യം, പരിശീലനം, ഭരണക്രമം, പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇവയ്ക്ക് സുസ്ഥാപിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതി കൈവരുത്തി വളർത്തിക്കൊണ്ട് വരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യവും, പ്രബോധനവും ബ.ജോസഫീനാമ്മയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1963-ൽ ബോംബെയിൽ വച്ചു നടന്ന ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ അഭി. പിതാവ് ജോസഫീനാമ്മയെ അയച്ചു.

ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ സന്യാസാർത്ഥിനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും പരിശീലനത്തിലും ഏറെക്കാലം ശ്രദ്ധയോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ, അവരോടൊപ്പം ജീവിക്കുവാൻ ബ.ജോസഫീനാമ്മയ്ക്ക് കരുത്ത് നൽകുകയും പ്രത്യാശയോടെ എസ്. ജെ.സി. യുടെ വളർച്ചയെ അവരിൽ ദർശിക്കുവാനും തറയിൽ

പിതാവിന്റെ ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നതിന് ശക്തമായ ഒരുദാഹരണം നാളാഗമത്തിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തത് താഴെകുറിക്കുന്നു.

1953 ഏപ്രിൽ 16-നു ഇന്റർ നൂൺഷ്യോ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർട്ടിൻ ലൂക്കോസ് അഭിവന്ദ്യപിതാവിനോടുകൂടി വന്ന് കൈപ്പൊഴമം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ഇന്റർ നൂൺഷ്യോ പറഞ്ഞ പ്രസംഗം ബഹു. ചെറുശ്ശേരിലച്ചൻ പരിഭാഷ ചെയ്തുകൊടുത്തത് നമ്മുടെ അമ്മമാർ നാളാഗമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചു. അടുത്തപ്രാവശ്യം അഭിവന്ദ്യപിതാവു മം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ഇന്റർ നൂൺഷ്യോ പറഞ്ഞ ഉപദേശം എന്തായിരുന്നു എന്ന് ചോദിക്കുകയും, അമ്മമാർ നാളാഗമത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നത് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നല്ലൊരു അദ്ധ്യാപകനുംകൂടിയായിരുന്ന പിതാവ് അവർ വിട്ടുപോയ ഒരു വാചകം പ്രത്യേകം എഴുതിച്ചേർക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'കർത്താവു ഏറ്റം ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ ഇവിടുത്തെ കപ്പേളയിൽ വസിക്കുന്നു, അതിലും ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ വേണം നാം ജീവിക്കുവാൻ. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കർത്താവിനെക്കാൾ ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ട സ്ഥിതി നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതിന് നാം ആഗ്രഹിക്കണം.' ഓരോ സെന്റ് ജോസഫ് സിസ്റ്ററിനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആത്മചൈതന്യം ഇതിലൂടെ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ആത്മീയ മനുഷ്യൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ് എന്താണെന്ന് വിവേചിച്ചറിയുന്നു.

നാം കേട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നു പോകാതിരിക്കാൻ അവയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുക ആവശ്യമാണെന്ന് ഹെബ്രായലേഖകനോട് ചേർന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (ഹെബ്രായ.2:1)

മാർ കുര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരി

വൈദിക പരിശീലന കാലഘട്ടം മുതലേ സെന്റ് തോമസ് അസൈലം സന്ദർശിച്ചിരുന്ന പിതാവ് സെന്റ് ജോസഫ്സ് സഹോദരിമാരുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. അഗതികളും നിരാലംബരമായ മക്കളെ കരുണയോടെ ശുശ്രൂ

ഷിക്കുന്ന കാഴ്ച തന്നെയേറെ ആകർഷിച്ചിരുന്നതായി പിതാവ് അനുസ്മരിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരിമാരായ സി. പയസിനും സി. ആൻ ഗൊരേറ്റിക്കും സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥമപാഠങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത ജോസഫീനാമ്മയോട് സന്ദർശനാവസരങ്ങളിലെല്ലാം സൗഹൃദപൂർണ്ണമായ സംഭാഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സെന്റ് ജോസഫ്സ് സമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല ചൈതന്യം അഭംഗുരം സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത പിതാവിന്റെ എല്ലാ പ്രബോധനങ്ങളിലും വ്യക്തമായിരുന്നു. കൈപ്പുഴയിലെ ആദ്യ സമൂഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസവും, സ്നേഹവും, ശുശ്രൂഷാനിഷ്ഠയും, അന്നാളുകളിൽ അവർ അനുഭവിച്ച ദാരിദ്ര്യവും, നയിച്ച ലളിതജീവിതവും അംഗങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്ന തോടൊപ്പം ഭാവിയിൽ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത കൈവരുമ്പോൾ അത്യാധുനിക ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ തേടി പോകരുതെന്നും അങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ സന്യാസത്തിന്റെ മാധുര്യം മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമെന്നും പിതാവ് ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു.

7

വി. മറിയം ത്രേസ്യായെക്കുറിച്ച് ബ. ജോസഫിനാമ്മയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

പുത്തൻചിറ തിരുക്കുടുംബമഠത്തിന്റെ സ്ഥാപക പരേതയായ ബ. മറിയം ത്രേസ്യാമ്മയെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളതും നേരിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾ പോസ്റ്റുലേറ്റർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് 1963 മാർച്ച് 23-നും 1963 ഡിസംബർ 27-നും ജോസഫിനാമ്മ എഴുതിക്കൊടുത്ത കത്തിന്റെ പകർപ്പ് - കുഴിക്കാട്ടുശേരി മഠത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ചത്.

h7

47 48 Joseph's Council.
Calcutta, 23.3.63
5

സ്വ: ബ: ഞങ്ങൾ,
ഞങ്ങളുടെ ഞായറുത്സവകാരം പറ്റേ
നയാൾ, ചുണ്ണൻചിറ, തിരുത്തുപുഴയിലുള്ള
സ്വ: മരിയം ഭക്തസ്വാമിമാരുടെ മന്ദിരം
തിരുവിതാംകൂർ നഗരത്തിൽ മറ്റേ ഇടം.

1916 - സെന്റ്. മിസസിക്കൽ ഞായർ ചുണ്ണൻ
ചിറ തിരുത്തുപുഴയിലുള്ള പള്ളിക്കാരാകാ
വെന്നു തീർന്നു. ഞായർകൊടുമുടി പള്ളിയിൽ
മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ, പള്ളിയിൽ മിസ്റ്റർ
ബർണിസ്റ്റിന്റെ മേൽ, ബ: ബ: മരിയം
സ്വ: മരിയം മന്ദിരം മേൽ പള്ളിയിൽ
മേൽമേൽമേൽ, മേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ

അവിടെ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ
പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ
പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ
പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ
പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ
പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ
പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ പള്ളിയിൽ

ഒരു വിവരം ചുണ്ണൻമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
മേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ

ദിഞ്ഞിലേക്ക് അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ
ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ
വിധിയെ നോക്കൂ. നാശം തീരുന്നതുവരെ പലിശിനക
നാശം തീരുന്നതുവരെ പലിശിനക
ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

മരിച്ചു പോയവരുടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട
വശങ്ങളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
അമ്മയുടെ കടമകളെ കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കൂടാതെ മറ്റും മരിക്കേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അമ്മയുടെ കടമകളെ
കഴിയില്ലാതെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

രജത ജൂബിലി

1964-ഡിസംബർ 24-നു അഭി. തറയിൽ പിതാവിന്റെ മഹനീയ കാർമ്മികത്വത്തിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ച് ബഹു. ജോസഫീനാമ്മയുടെയും തോമാസ്യാമ്മയുടെയും നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനത്തിന്റെ രജതജൂബിലി കൈപ്പുഴപള്ളിയിൽ 50 കുട്ടികളുടെ ആദ്യകുർബാനസ്വീകരണത്തോടെ സാഘോഷം കൊണ്ടാടി. ബഹു. കുന്നശ്ശേരിൽ കുര്യാക്കോസച്ചനും ബഹു. കണ്ടാരപ്പള്ളിൽ ജോസഫച്ചനും സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു.

കൃതജ്ഞതാനിർഭരരായി ജൂബിലി നിറവിൽ

ബഹു. ജോസഫീനാമ്മ ബഹു. തോമാസ്യാമ്മ എന്നിവർ അഭി. മാർ തോമസ് തറയിൽ പിതാവിനോടൊപ്പം.

സ്വർഗ്ഗീയ വസതിയിലേയ്ക്ക്

മരണത്തിനുമുമ്പുള്ള ഏതാനും നാളുകളായി ക്ഷീണംമൂലം ജോസഫീനാമ്മക്ക് പള്ളിയിൽ പോകാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനകൾ ഒന്നും മുടക്കാതെ കൃത്യമായി നിർവഹിച്ചിരുന്നു. ബഹു. കല്ലോനച്ചൻ മഠത്തിൽ വന്ന് വി. കുർബാന നൽകിയിരുന്നു. ഈ പ്രവാസത്തിൽ തന്റെ പ്രിയനെ കേൾക്കാനും അവനോടു സല്ലപിക്കുവാനുമുള്ള നിമിഷങ്ങൾ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ സമയം പൂർണ്ണമായും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി, പ്രഭാതം കാത്തിരിക്കുന്ന കാവൽക്കാരിയെപ്പോലെ ജാഗ്രതയോടെ ആയിരുന്നു ആ നാളുകളിൽ ജോസഫീനാമ്മ. 1970 ജൂൺ 9-ന് വി.കുർബാന സ്വീകരണത്തിനായി അമ്മ ചാപ്പലിൽ കാത്തിരുന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ക്ഷീണം വർദ്ധിച്ചതിനാൽ മുറിയിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. കൈപ്പുഴ ആശുപത്രിയിലെ മത്തായി ഡോക്ടറെ കൊണ്ടുവന്നു പരിശോധിപ്പിച്ചു. ആരോഗ്യനില വഷളായതിനാൽ തിരുപാഥേയം കൊടുക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന സിസ്റ്റേഴ്സും, നോവിസസും അസൈലാം ഗങ്ങളും ചേർന്ന് കത്തിച്ച തിരികളുമായി പ്രാർത്ഥനയോടെ നിരന്നു നിന്നപ്പോൾ മരുഭൂമിയിൽ കൃഷിയോഗ്യമല്ലാത്ത ഈ നാട്ടിൽ യൗവ്വനത്തിലെ വധുവിനടുത്ത വിശ്വസ്തതയോടും

സ്നേഹത്തോടും കൂടി തന്നെ അനുഗമിച്ച (cfr.ജെറ. 2:2) ഈ പ്രിയ ദാസിക്ക് മടക്കയാത്രയിൽ തിരുപ്പാഥേയമായി ദിവ്യ കാരൂണ്യ നാഥൻ എഴുന്നള്ളി വന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 3 മണിയോടെ ബഹു. അമ്മ ആവശ്യപ്പെട്ട തനുസരിച്ച് കൈപ്പുഴപ്പള്ളി വികാരി ബഹു. വിശാഖംതറ ഫിലിപ്പച്ചൻ വന്ന് അന്ത്യകുദാശ നൽകി. നാലുമണിയോടെ ബഹു. മദർ ജനറൽ ഫ്രാൻസീസ് അമ്മ കുറുമുളളുരുനിന്ന് വന്നു. എല്ലാ മഠങ്ങളിൽ നിന്നും തന്നെ സഹോദരിമാർ എത്തിച്ചേർന്നു. ബഹു.കപ്പോനച്ചനും, വീട്ടുകാരും, സഹോദരിമാരും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കട്ടിലിനുചുറ്റും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ബഹു.അച്ചൻ അന്ത്യകാലപ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിയത് അമ്മ സുബോധത്തോടെ ഏറ്റുചൊല്ലി. അമ്മ എല്ലാവർക്കും അനുഗ്രഹം നൽകി, പരസ്പരം ക്ഷമാപണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കോട്ടയം രൂപതയുടെ മെത്രാൻ അഭി. മാർ തോമസ് തറയിൽ, സഹായമെത്രാൻ അഭി. മാർ കുര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരി, മോൺ. സിറിയക് മറ്റത്തിൽ, ഫാ. പീറ്റർ ഊരാളിൽ, ഫാ. അലക്സ് ചെട്ടിയാത്ത് എന്നിവരും വന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദൈവഹിതം മാത്രം ചെയ്ത് അഭംഗമായ സർവ്വേശസ്തുതിയിലും തിരുക്കുടുംബത്തെ അതിന്റെ ദൈന്യതയിലും, ദാരുണതയിലും കരുണാപൂർവ്വം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവകാരൂണ്യദാസ്യത്തിലും ജീവിച്ച നന്മരണ മധ്യസ്ഥനായ വി. യൗസേപ്പിതാവിനോട് സമൂഹാംഗങ്ങൾ ഏറെ തീക്ഷ്ണതയോടെ അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം യാചിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അനേകം ആത്മാക്കളെ നന്മരണത്തിനൊരുക്കിയ മദർ മറിയം ത്രേസ്യായുടെ മരണത്തിന്റെ അമ്പതാം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച നാളിൽ ജോസഫീനാമ്മയുടെ മരണദൈവത്തിനായി ദൈവത്തിന്റെ കരുണ സാധ്യമാക്കി.

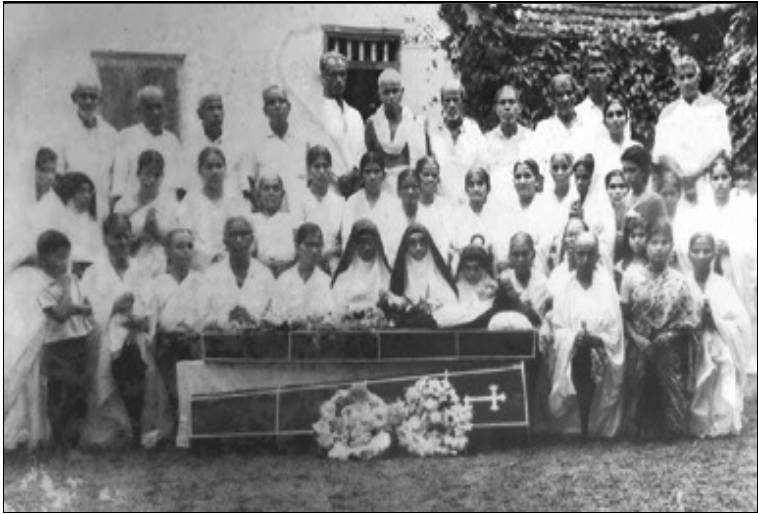
“ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുക, നിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ ധന്യമായിരിക്കും” (പ്രഭാ. 2:3) എന്ന തിരുവചനം ജോസഫിനാമ്മയിൽ അനർത്ഥമാകുന്നത് അവിടെ കൂടിയിരുന്ന വർക്കെല്ലാം ദൃശ്യമാകാൻ സർവ്വശക്തൻ ഇടയാക്കി.

‘പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം എങ്കിലേ സഭ വളരുകയുള്ളൂ’ എന്നതായിരുന്നു അമ്മയുടെ അന്തിമ ഉപദേശം. രാത്രി 12 മണിയോടെ ആ അധരങ്ങൾ ചലനരഹിതമായി. പിന്നീട് ചുരുക്കമായി നോക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. പിറ്റേന്ന് ജൂൺ 10-ാം തീയതി പ്രഭാതനക്ഷത്രം പൊട്ടി വീടർന്നു, കാലവർഷത്തിന്റെ കാർമ്മേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ മങ്ങിത്തെളിഞ്ഞുകൊണ്ട് സൂര്യൻ തന്റെ വേദം പ്രകടമാക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി..... ബഹു. ക്ലോനച്ചൻ നല്ലിടയനെപ്പോലെ എപ്പോഴും സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നു.

7.45 pm ന് തന്റെ പ്രിയ മക്കളുടെയും, ബന്ധുമിത്രാദികളുടെയും പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രങ്ങൾക്കിടടെ തന്റെ പാവനാത്മാവിനെ അമ്മ ദൈവതൂക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. തന്റെ നാഥനെ മുഖാമുഖം കാണുന്നതിനായി ആ കണ്ണുകൾ എന്നേയ്ക്കുമായി അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ദിവ്യകുഞ്ഞാടിനോടൊത്ത് അത്താഴവിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ആ വാനമ്പാടി പറന്നുയർന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ പരിമളവാഹിനിയായ എസ്.ജെ.സി.യുടെ ഈ പ്രഥമ ലില്ലിപുഷ്പം നമ്മെ സ്വീകരിക്കാനായി ജോസഫാത്തിൻ താഴ്വരയിൽ കാത്തുനിൽക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നമ്മെ സന്തോഷഭരിതരാക്കട്ടെ.

പിറ്റേന്ന് 11 -ാം തീയതി രാവിലെ ബഹു. ക്ലോനച്ചൻ ചാപ്പലിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. കല്ലുചുമന്നും, പട്ടിണിയിരുന്നും, പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയും, പടുത്തുയർത്തിയ കുറുമുള്ളൂർ സ്കൂളിന്റെ പ്രധാനാധ്യാപിക, മാനേജർ എന്നീനിലകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്ത ബഹു. അമ്മയുടെ മരണത്തിൽ അനുശോചിച്ച് അന്നേദിവസം സ്കൂളിന് അവധി നൽകി. വിദ്യാർത്ഥികളും,

സഹായപകരും, നാട്ടുകാരും, ഇടവകജനങ്ങളും വന്ന് പുഷ്പദളങ്ങൾ വിതറി ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിച്ചു. താമസംവിനാ ഒപ്പീസ് ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. വർഷങ്ങളോളം പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും മുഴുകിയിരുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവാലയത്തോടും താൻ ഏറെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന സന്യാസഭവനത്തോടും വിടചൊല്ലുന്ന കാഴ്ച ഏറെ ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു. ശവമഞ്ചം കൈപ്പുഴ ഇടവക ദൈവാലയത്തിലേക്ക് സംവഹിക്കപ്പെട്ടു.

എസ്.ജെ.സി മക്കളോടും ബന്ധുക്കളോടുമൊപ്പം

ദൈവാലയത്തിൽ ബഹു. ജോസഫ് കണ്ടാരപ്പള്ളിൽ അച്ചൻ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. മാനാനം CMI ആശ്രമത്തിലെ ബഹു. ജെയിംസ് ജോസഫ്ച്ചനും, ബ. ലിസ്യുആശ്രമസുപ്പീരിയർ അച്ചനും സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു. ജോസഫീനാമ്മയുടെ ആത്മീയപിതാവ് മോൺ. സിറിയക് മറ്റം ചരമപ്രസംഗം നടത്തി. ഒരു സമർപ്പിതയുടെ ആത്മാവിഷ്കാരം ആ വാക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. കോട്ടയം രൂപതയുടെ സഹായമെത്രാൻ അഭി. മാർ കുര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരി പിതാവിന്റെ മഹനീയ കാർമ്മികത്വത്തിൽ അന്തിമശുശ്രൂഷകൾ നടത്തി. നിര

വധി വൈദികർ, സന്യാസികൾ, ഇടവകജനങ്ങൾ, ബന്ധുമിത്രാദികൾ തുടങ്ങി വൻജനാവലി ഈ പാവനകർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. ആ പുണ്യദേഹം ഭൂമിദേവി ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് കണ്ട് വിതുസി നിന്ന മോഘവൃന്ദങ്ങൾ വൻമഴയാൽ ഈ തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ പരിസമാപ്തി കുറിച്ചു.

‘എല്ലാം കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. അവയെല്ലാം അത്യുത്തമമാകുന്നു അവിടുന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതൊക്കെയും അവിടുത്തെ നാമത്തിൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു ഇത് എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെ ആർക്കും ചോദിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. യഥാകാലം എല്ലാം വെളിവാകും. (പ്രഭാ. 39:16-17).

ഭാഷണമില്ല, വാക്കുകളില്ല, ശബ്ദംപോലും കേൾക്കാറില്ല. എന്നിട്ടും അവയുടെ സ്വരംഭൂമിയിലെങ്ങും വ്യാപിക്കുന്നു; അവയുടെ വാക്കുകൾ ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തിയോളം എത്തുന്നു; (സങ്കീ. 19:3-4). സങ്കീർത്തകന്റെ ഈ വാക്കുകൾ ബ.ജോസഫീനാമ്മയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. ശബ്ദമില്ലായ്മയുടെ ഈ ശബ്ദം, “വി. യൗസേപ്പിതാവിന്റെ നിശബ്ദതയുടെ ആധ്യാത്മികത” ഇന്നും എസ്. ജെ.സി.യിലൂടെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

My Beloved is a Lover of Silence എന്ന വാക്യം ബ.അമ്മയിൽ അമ്പർത്ഥമായിരുന്നു. - അമ്മയിൽ പ്രാവർത്തികമായിരുന്നു.

കൈപ്പുഴ സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഫൊറോനാപള്ളി സിമിത്തേരിയിൽ
ബഹു. ജോസഫീനാമ്മയുടെ കബറിടം

എനിക്കായ് നീതിയുടെ കിരീടം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

നീതിപൂർവ്വം വിധിക്കുന്ന കർത്താവ്, ആ ദിവസം അന്തേനിക്കു സമ്മാനിക്കും (2 തിമോ. 4:8)

ഗാനം - 1

അമ്മേ പ്രണാമം

(ഒരു പകലന്തി പടിഞ്ഞാറെരിഞ്ഞെരിഞ്ഞ്..... എ.മ.)

1. പച്ചവിരിച്ച നെൽപ്പാടങ്ങൾ തിങ്ങുമാ
സുന്ദര ഗ്രാമമാം നീണ്ടുരതിൽ
പുതത്തിൽ കുടുംബത്തിൽ തൊമ്മിക്കും ഏലിക്കും
ആറ്റുനോറ്റുണ്ടായി ഏലീശ്വായും
2. കൊച്ചേലി എന്നവൾക്കോമന പേരിട്ട്
ലാളനയോടെ വളർത്തിവന്നു
പാച്ചിക്കുഞ്ഞ് ഉതുപ്പ് അന്നമ്മ തൊടുകയിൽ
എന്നിവരാണല്ലോ സോദരങ്ങൾ
സ്കൂളിലാണെങ്കിലോ മാതൃകാ വിദ്യാർത്ഥി
മാളോർത്തൻ വാത്സല്യ സ്നേഹപാത്രം
3. പലരും പറയുന്നു കുട്ടികളായാലീ
നിലയിൽ വളരുന്നതെത്രദാഗ്ധം
വീട്ടിൽ വിളക്കായി വിജ്ഞാനിയായവൾ
സുന്ദരിയായി വളർന്നുവന്നു
4. ബാല്യവും കൗമാരോമെല്ലാം കഴിഞ്ഞവൾ
യൗവ്വന പടിവാതിലെത്തിനിൽക്കെ
കുഴിക്കാട്ടുശ്ലേഠിലെ പുത്തൻചിറയതിൽ
അദ്ധ്യാപികയായി ജോലികിട്ടി
5. പഞ്ചക്ഷതയാരി മറിയം ത്രേസ്യാമ്മേടെ
സഹവാസം കിട്ടുവാൻ ദാഗ്ധമുണ്ടായ്
വൊക്കേഷൻ പ്രൊമോട്ടർ മറിയം ത്രേസിയമ്മ
സെന്റ് ജോസഫ് സഭക്കൂട്ടം തെളിച്ചുനൽകി
6. കാരണവാനായ പുതത്തിലച്ചന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച്
കുറുമുളളൂർ സ്കൂളിൽ പ്രഥമാധ്യാപികയായ്
ഇരുപത്തേഴാമാണ്ടിൽ ചാർജെടുത്തു
തൊള്ളായിരത്തിയിരുപത്തിയെട്ടതിൽ സന്യാസവസ്ത്രവും സ്വീകരിച്ചു
ചുളുപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് ഏലീശ്വായ്ക്ക് ജോസഫീനാ എന്ന പേരും നൽകി

7. അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ
ജൂബിലി എന്നതിൻ സ്മാരകമായ്
മുപ്പത്തിയൊമ്പതാമാണ്ടതിലമ്മതൻ
നിയ്യവ്രതവാഗ്ദാനോം നടത്തി
8. ചൊല്ലി നീ പാഠങ്ങൾ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ
ചേർത്തുപിടിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു നീ
അഗതിയാം യൗസേപ്പിൻ പിൻപേ ഗമിച്ചിടാൻ
വാത്സല്യമോടമ്മ ഓതിയില്ലേ
9. അധികാരിയായും ഗുരുത്തിയായും മക്കൾക്കാദ്ധ്യാത്മ
ശിക്ഷണം ഏറെ നൽകി
സന്യാസവൃത്തിയാം പുസ്തകത്താളിലെ
ജീവിത പരിശുദ്ധിക്കുന്നൽ നൽകി
10. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായ് സ്വയം സമയം കണ്ടെത്തിട്ട്
തമ്പുരാൻ സവിധത്തിലായിരുന്ന്
മൗനമായ് ദിവ്യകാരൂണ്യത്തിൻ സന്നിയേ
മനനം ചെയ്യാനമ്മ ചൊല്ലിയല്ലോ
11. ഒരു കൈ സ്വന്തം ഹൃദയത്തോട് ചേർത്തിട്ട്
മറുകയ്യിൽ ജപമാലയും ജപിച്ച്
നീങ്ങുന്ന അമ്മയെ കാണുന്നതുതന്നെ
ദൈവസാന്നിധ്യ സ്മരണയായി
12. തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത് ജൂൺ പത്തുമാനാകുമോ ഈ മക്കൾക്കമ്മേ
സ്നേഹിക്കണമെന്നും സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിലേ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകൂ എന്നുചൊല്ലി
സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് പറന്നുപോയതായേ
നന്ദിയേകീടുന്നു താഴ്മയോടെ
13. പ്രഥമശ്രേഷ്ഠത്തിയാം ജോസഫീനാമ്മതൻ
സഹനങ്ങളെത്രയോ അവർണ്ണനീയം
ത്രീയേക ദൈവത്തോടമ്മ പ്രാർത്ഥിക്കണേ
മക്കളോം ഞങ്ങളെ കൈവിടല്ലേ

സി. ട്രീസാമരിയ എസ്.ജെ.സി.

മറക്കല്ലെ ഞങ്ങളെ (ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കൾ)

മൽപ്രിയ സ്നേഹിതരേ
സ്നേഹമേറും ബന്ധുക്കളെ
പീഡിതരാത്മാക്കളെ
കൈവിടല്ലെ വിസ്മൃതിയിൽ

പാപം പരിഹരിപ്പാൻ
നീതിവിധിക്കുത്തരിപ്പാൻ
ശുദ്ധീകരണാഗ്നിയിൽ
വെന്തുന്നീടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ (മൽപ്രിയ....)

ദൈവമുഖം ദർശിപ്പാൻ
സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യം കൈവരിപ്പാൻ
ദുർഭഗരായിടുമീ
ഞങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (മൽപ്രിയ....)

സ്വന്തം സഹായത്തിന്
ത്രാണിയറ്റു ഞങ്ങളേവം
സന്തപിച്ചീടുമ്പോൾ (ഹാ)
സാന്ത്വനമരുളീടുവിൻ

ക്ലേശം, സഹനം, ക്ഷമ
ദാനധർമ്മം എന്നിവയാൽ
ആശ്വാസമേകീടുവിൻ
ആകുലരാം ഞങ്ങൾക്കിപ്പോൾ (മൽപ്രിയ....)

S. J. C. SONG

ജയഗീതി പാടാം- ഒന്നു ചേർന്നുപാടാം
 നവകീർത്തനഗാനം
 ആപ്ലോദിപ്പിൻ മോദാൽ ആപ്ലോദിപ്പിൻ
 സെന്റ് ജോസഫിൻ മക്കളേ

(ജയ...)

“സ്നേഹസേവനം” നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമല്ലോ-
 അത് നേടുവാൻ നാം സ്വയം ത്യജിച്ചിടേണം
 “കരുണ നിറഞ്ഞൊരാ സ്നേഹം” നമ്മുടെ
 ചൈതന്യമെന്നു നാം ഓർത്തിടേണം

(ജയ...)

‘ദാരിദ്ര്യം’ നമുക്കൊരു സമ്പത്താണല്ലോ-
 അഗതികൾ നമ്മളെന്നോർത്തിടേണം
 നമ്മുടെ സ്ഥാപന സ്ഥാപകർ തന്നുടെ
 ജീവിത ശൈലി നാം കൈക്കൊള്ളേണം

(ജയ...)

അഗതികൾ മുടന്തരും ബധിരരും അന്ധരും
 നമ്മൾതൻ മിത്രങ്ങളായിടേണം
 “വിനയം” നിറഞ്ഞൊരു ജീവിതം
 നമ്മുടെ മുഖമുദ്രയാകണമെന്നാളും

(ജയ...)

ഏളിയ ജനത്തെ വളർത്തുന്ന നാഥനിൽ
 ആശ്രയമെന്നും അർപ്പിച്ചിടാം
 ശക്തനായവൻ തൻ - മഹിമാവുകളെന്നെന്നും
 നന്ദിയോടെ നമുക്കേറ്റുപാടാം.

(ജയ...)

ബ. ജോസഫിനാമ്മയുടെ ജീവിതരതിലെ സുപ്രധാന തീയതികൾ

ജനനം	1894 ഡിസമ്പർ 11
അഭി. പിതാക്കന്മാരുടെ (തൃശ്ശൂർ കോട്ടയം ,ചങ്ങനാശ്ശേരി) പുത്തൻചിറയിലെ സന്ദർശനം	1915 മെയ് 30
നിണ്ടൂർ സെന്റ് മൈക്കിൾസ് സ്കൂൾ അധ്യാപിക	1916
പുത്തൻചിറ ഹോളിഫാമിലി സ്കൂൾ അധ്യാപിക	1916 – 1927
അസൈലത്തിൽ താമസം ആരംഭിച്ചു	1927 സെപ്റ്റംബർ 21
കുറുമുളളൂർ സ്കൂൾ പ്രധാനാധ്യാപിക	1927 – 1954
സഭാവസ്ത്ര സ്വീകരണം	1928 ജൂലൈ 3
ട്രെയിനിംഗ് പഠനം	1931 – 1932
നിയുവ്രതവാഗ്ദാനം	1939 ഡിസംബർ 24
സഭാശ്രേഷ്ഠത്തിയായി ഔദ്യോഗിക നിയമനം	1940 ജനുവരി 2
കുറുമുളളൂർ ൧൦൦ മദർ	1951 – 1954
കുറുമുളളൂർ സ്കൂൾ മാനേജർ	1954 – 1970
നോവിസ് മിസ്ട്രസ്	1951 – 1963, 1966 – 1969
ആലോചനക്കാരി	1957 – 1960, 1966 – 1969

പൊതുസംഘത്തിൽ മദർ ജനറലായി തിരഞ്ഞെടുത്തു 1960-1966

നിയമാവലി പരിഷ്കരണം 1962

ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ്, ബോംബെ 1963

നിയവ്രതവാഗ്ദാനത്തിന്റെ രജതജൂബിലി 1964 ഡിസംബർ 24

മരണം 1970 ജൂൺ 10

മൃതസംസ്കാരം 1970 ജൂൺ 11

ശ്രദ്ധസൂചിക

1. എസ്.ജെ.സി. നിയമാവലി
2. പിതൃപഥം - സെന്റ് ജോസഫ്സ് സമൂഹചരിത്രം
3. ഇന്നിന്റെ മിന്നൽക്കു മുന്നോടി
4. എസ്.ജെ.സി. നാളാഗമം
5. കുറുമുള്ളൂർ സ്കൂൾ ലോഗ്ബുക്ക്
6. ഗാർഹിക സഭയുടെ പ്രവാചിക
7. കേരളത്തിലെ പഞ്ചക്ഷത
8. സമർപ്പിതജീവിതം (VC)
9. ജോസഫീനാമ്മ സ്വന്തം കൈപ്പടയിലെഴുതിയ സാക്ഷ്യപത്രം
10. കണ്ടും കേട്ടും കൂടെ ജീവിച്ചും പരിശീലനം ലഭിച്ചവരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ

ഏലിശ്ശാ ടീച്ചർ അസൈലത്തിലേക്ക് (1927 സെപ്റ്റം. 21)

എത്ര ചേതോഹരമീ ലിപി
നീതിമാന്റെ നടമുറ്റത്തെന്നുമൊരലങ്കാരം
ഈ കുഴഞ്ഞചേറ്റിൽ നീയൊരു സൗഗന്ധികം
ഈ കാർമ്മേഷങ്ങൾക്കിടവിൽ
അമ്മേ നീ മക്കൾക്കെന്നുമൊരു പ്രത്യാശ
സഹലമാകട്ടെ നിൻ കഷ്ടതകളെന്നാ-
ശംസിച്ച്സുന്നീ വേർപാടിൻ
അൻപതാം വാർഷികത്തിൽ